

Жозеп Кундал

АЛТЫНСАЧ ВЕ УЧЬ АЮВ

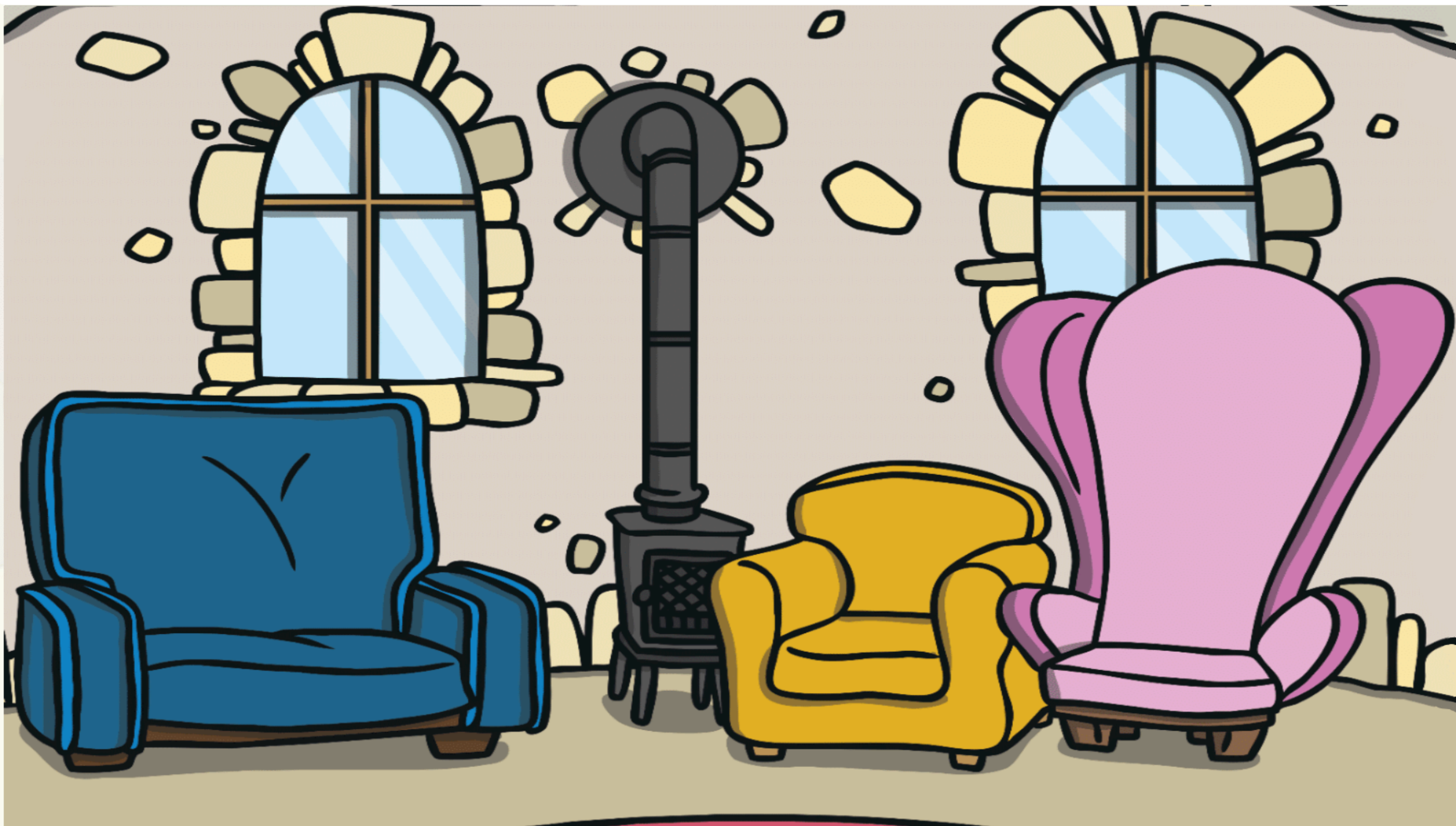
Инглиз тилинден Арзы Алиеванынъ терджимеси

Бир бар экен, бир ёкз экен, бир
заманлары орманда учь аюв ямай экен.
Балабан БабаАюв, орта бойлю Ана Аюв ,
бир де кичкине Бала Аювчыкз.

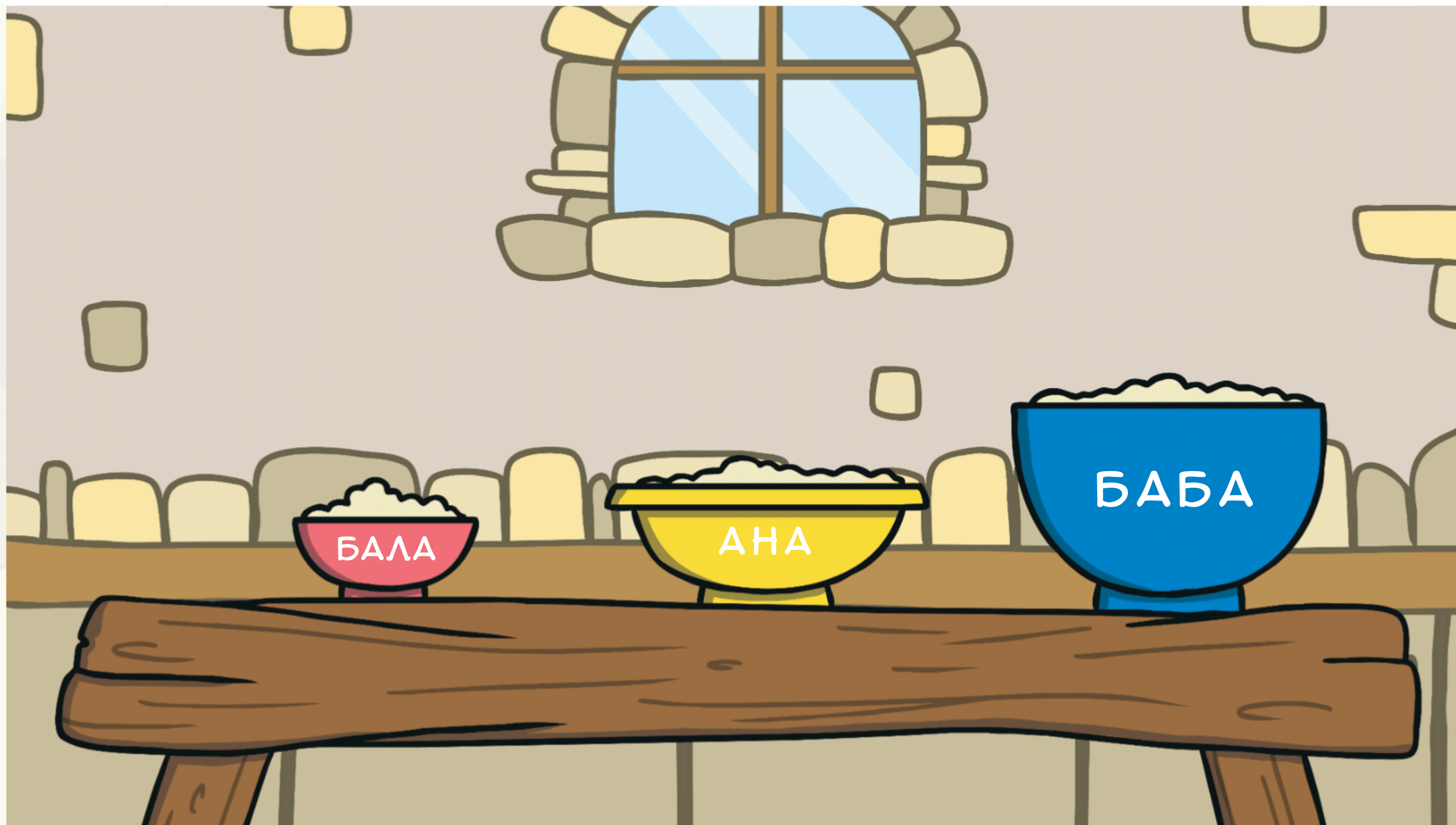
Олар орманда эки кѳатлы бир эвде яшайлар. Эвде учь скемле бар. Балабан скемле Баба Аювнынѳ скемлеси, орта буюкликте - Ана Аювнынѳ скемлеси, энѳ уфагѳы исе Аювчыкѳнынѳ скемлеси.

Экинджи кзаттаки одада учь ятакъ бар. Буюк ятакъ Баба Аювнынъ ятагъы, орта буюкликте - Ана Аювнынъ, энъ уфагъы да кичкине Аювчыкънынъ ятагъыдыр.

Бир кунъ Ана Аюв эрте турып, сабалыкъ емегине боткъа пиширген. Эе кес софра башына кечип ерлешкен. Ана Аюв Баба Аювгъа балабан чанакъкъа, озюне орта буюкликте чанакъкъа ве Аювчыкънынъ уфакъ чаначыкъкъа боткъа толдургъан. Амма боткъа нек сыджакъ экен.

Аювлар боткѡа бираз сувусын деп, чанакѡларыны софрада кѡалдырып, ормангѡа кезинмеге чикѡкѡанлар.

Тамам шу куню саба маалинде, Алтынсач адлы кичкине бир кѡызчыкѡ да орманда кезинген.

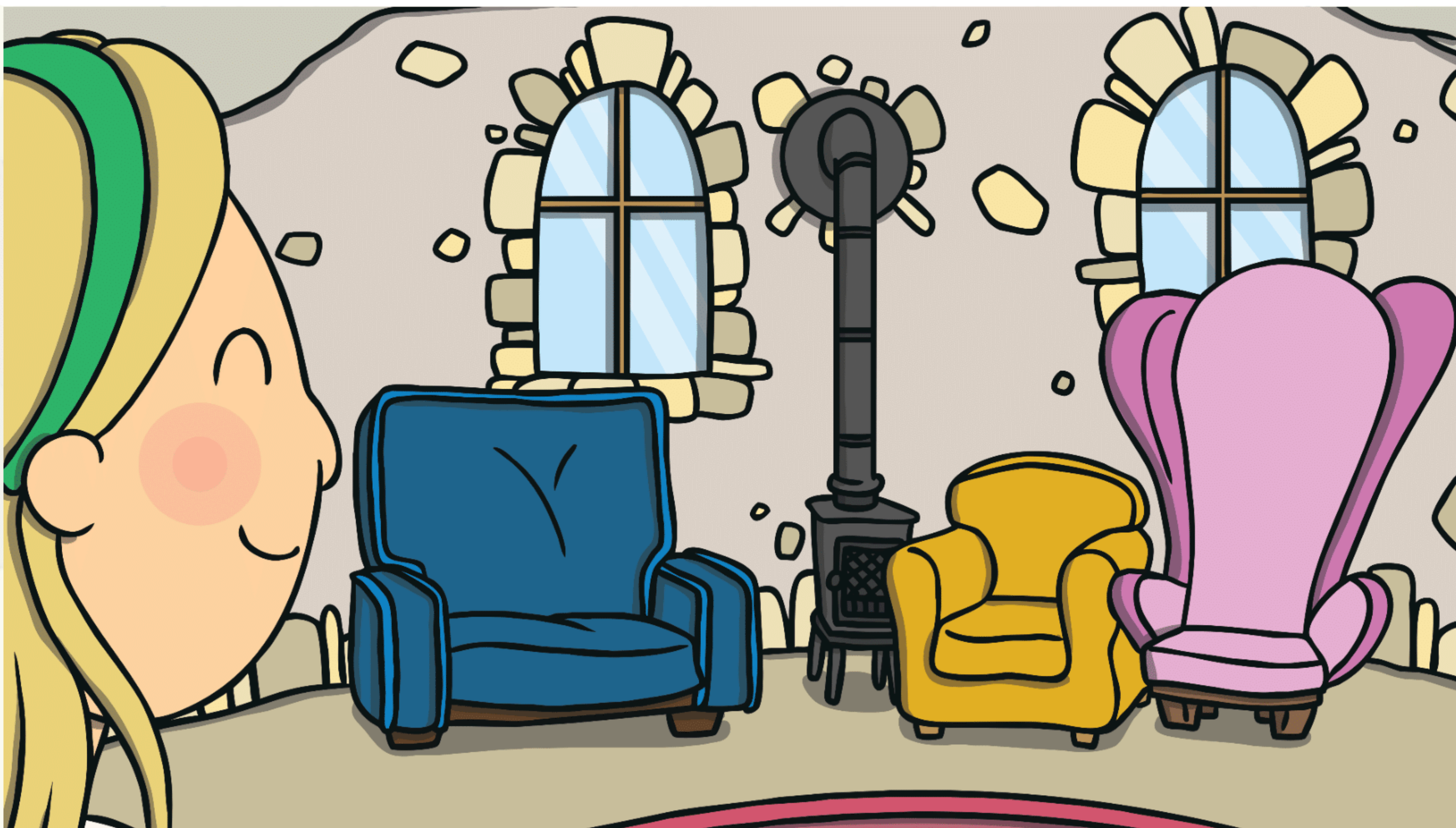

Къызчыкъ учъ аюв ямагъан эвнинъ янына келип чыкъкъан. О, къапыны такъылдаткъан. Амма ич бир кимсе онъа «Хош кельдинъ! Буюр! Кир!» демеген.

Алтынсач къапыны ачып, ичери кирген.

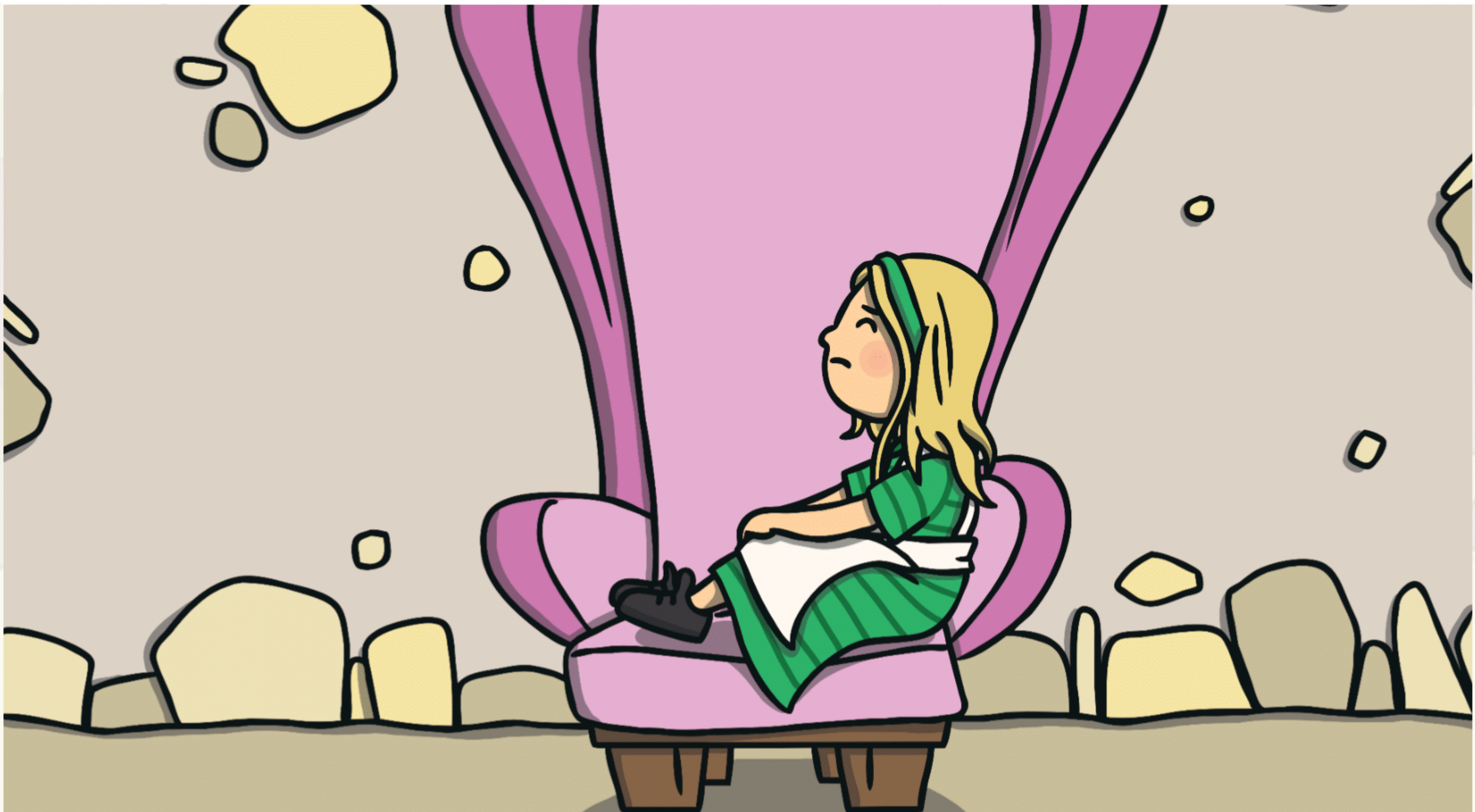
Одада учь скемлени корьген.

О, энз балабан скемлеге тырмашып отургзан. Амма шу скемле онза нек
кзаттылыкз экен.

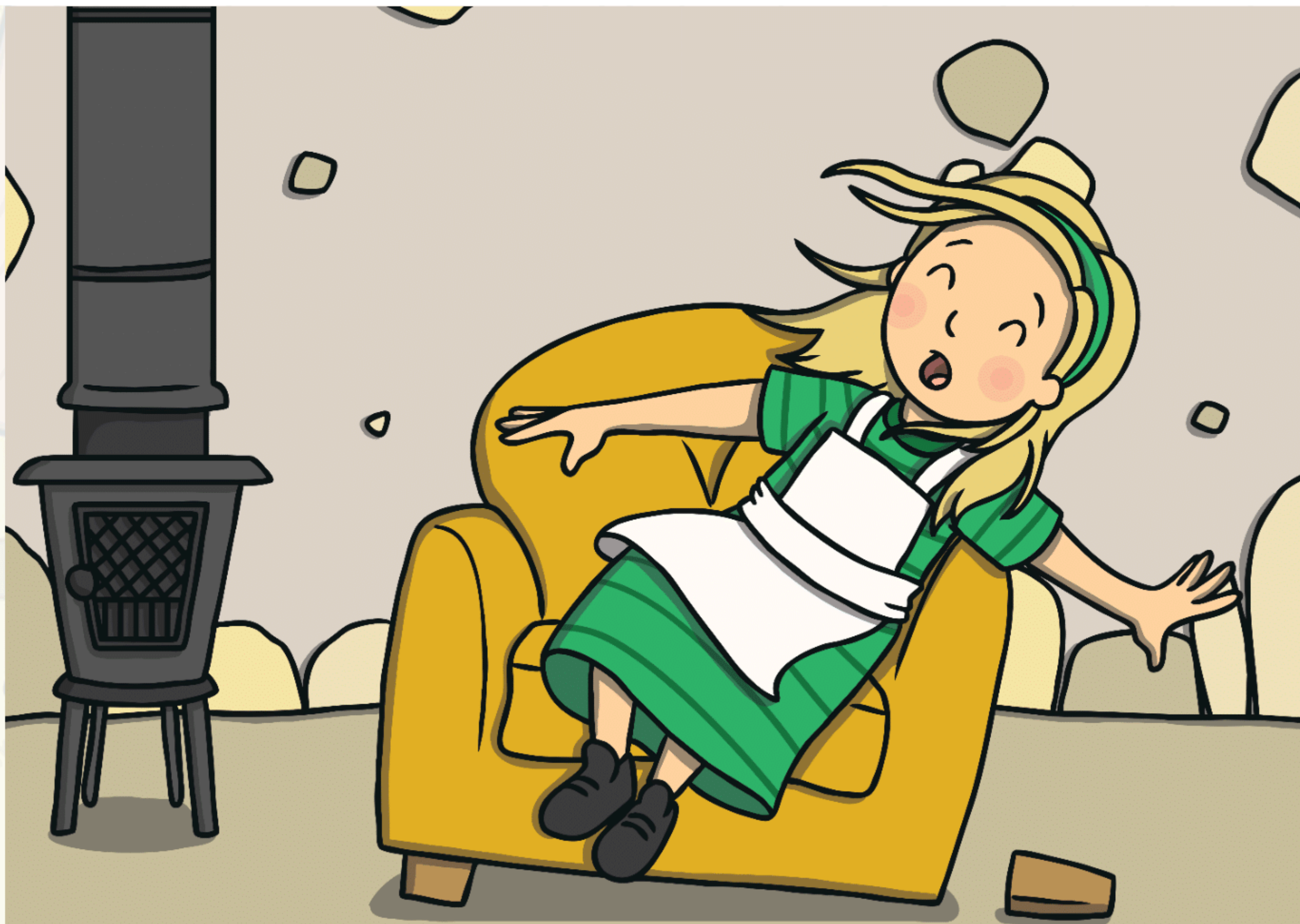
Орта буюкликтеки скемле онза нек йымшакъ кельген.

Энз уфакъ скемле исе тамам келишкен.

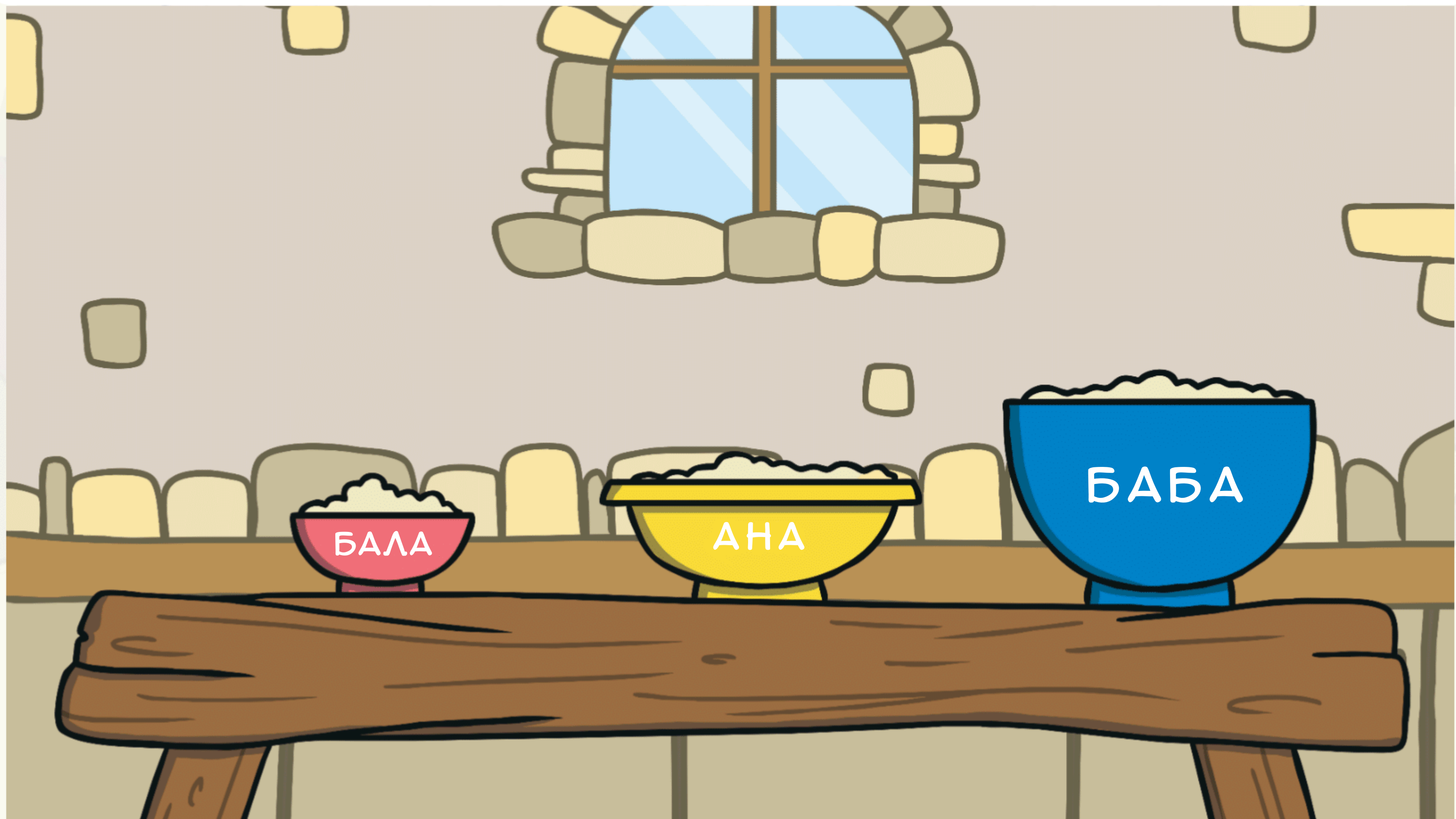

Амма Алтынсач онза отургзанынен, скемле не ичюндир кзырылгзан, парча-кесек дагзылып кеткен.

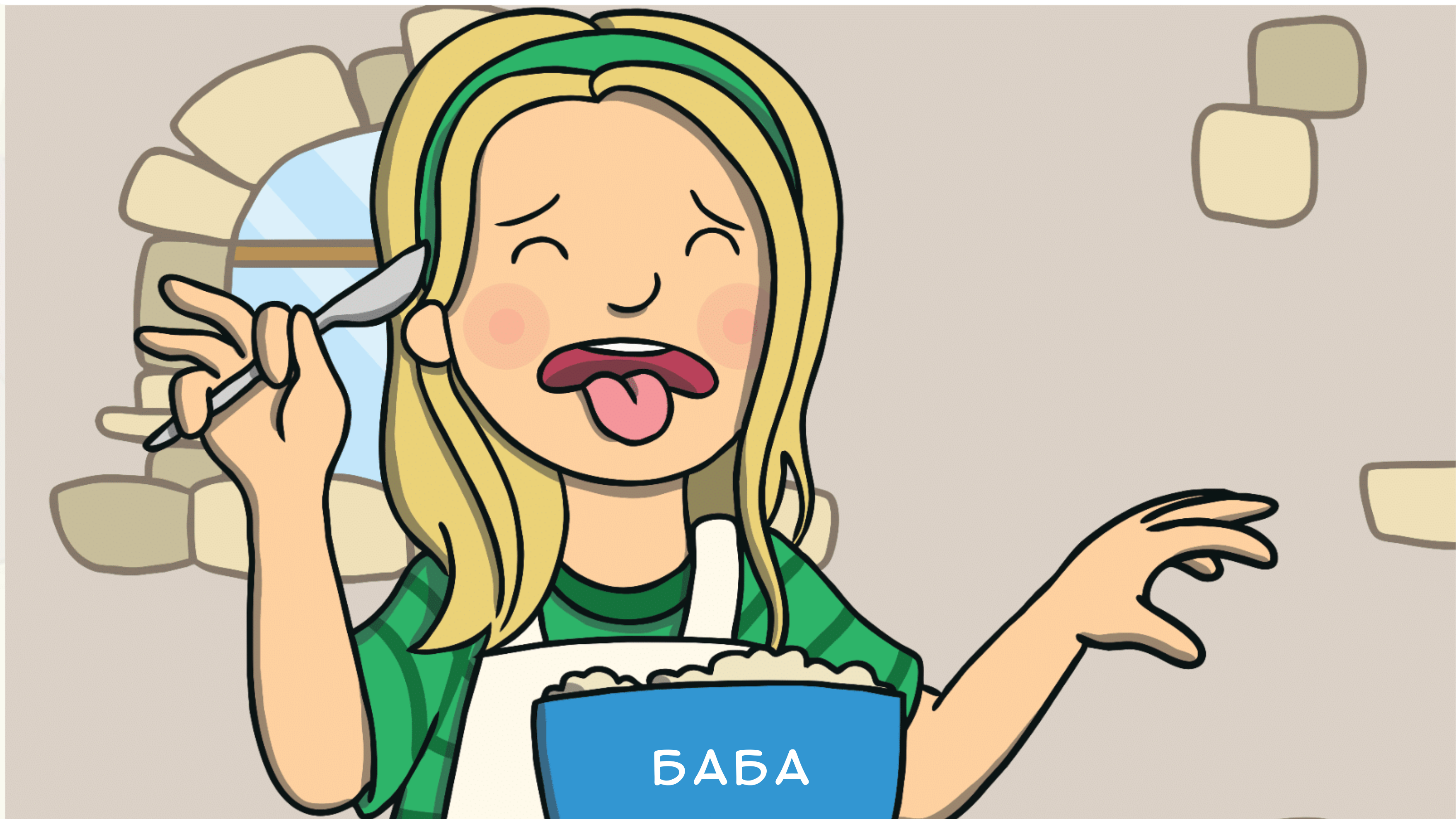

Сонъра къызчыкъ боткъа толу чанакъларны кори кългъан.

– Мен нек ач олдым, – деген о озъ-озюне.

Алтынсач чанакълар ичиндеки боткзаларнынъ дадыны бакъкъан. Балабан чанакътаки боткъа онъа нек сыджакъ кельген.

Орта чанакътаки боткъа, аксине, нек сувугъан.

Уфакъ чанакътаки боткъа исе тамам келишкен, лезети де нек гузель экен.
Алтынсач оны сонъунадже ашап битирген.

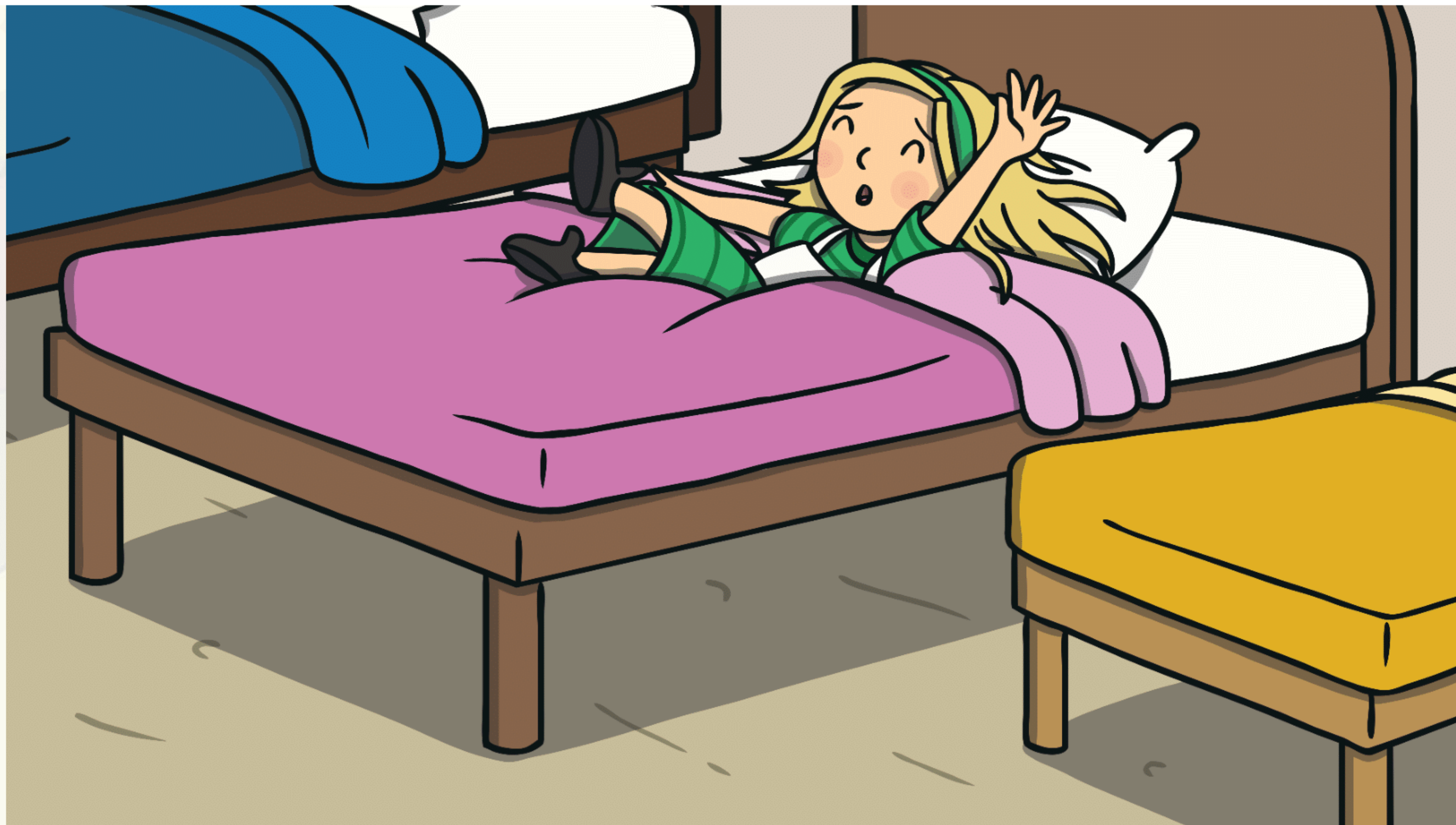
Къызчыкъ аман тойгъан сонъ, экинджи къаткъа котерильген ве
ятакъларгъа ятып бакъкъан.

Балабан ятакъ онъа нек къатты кельген.

Орта ятакъ кзарардан йымшакъ экен!

Энз уфагзыны исе нек бегенген!..
Алтынсач ятакъкѡа узангъан да юкѡлап кѡалгъан.

Бир кѣач вакъыт кечкен сонѣ, ормандан аювлар аилеси эвлерине кѣайтып кельген. Олар босагъадан ичери адым атар-атмаз, эвлеринде бириси олгъаныны дуйгъанлар.

– Хм...м, – деди Баба Аюв алчакъ къаба сесинен. – Эвимизде бириси бар!

– Ва-а-й! – багзырды индже сеснен кичкине Аювчыкъ. – Кимдир меним
скемleme отурып, оны кзыргъан.

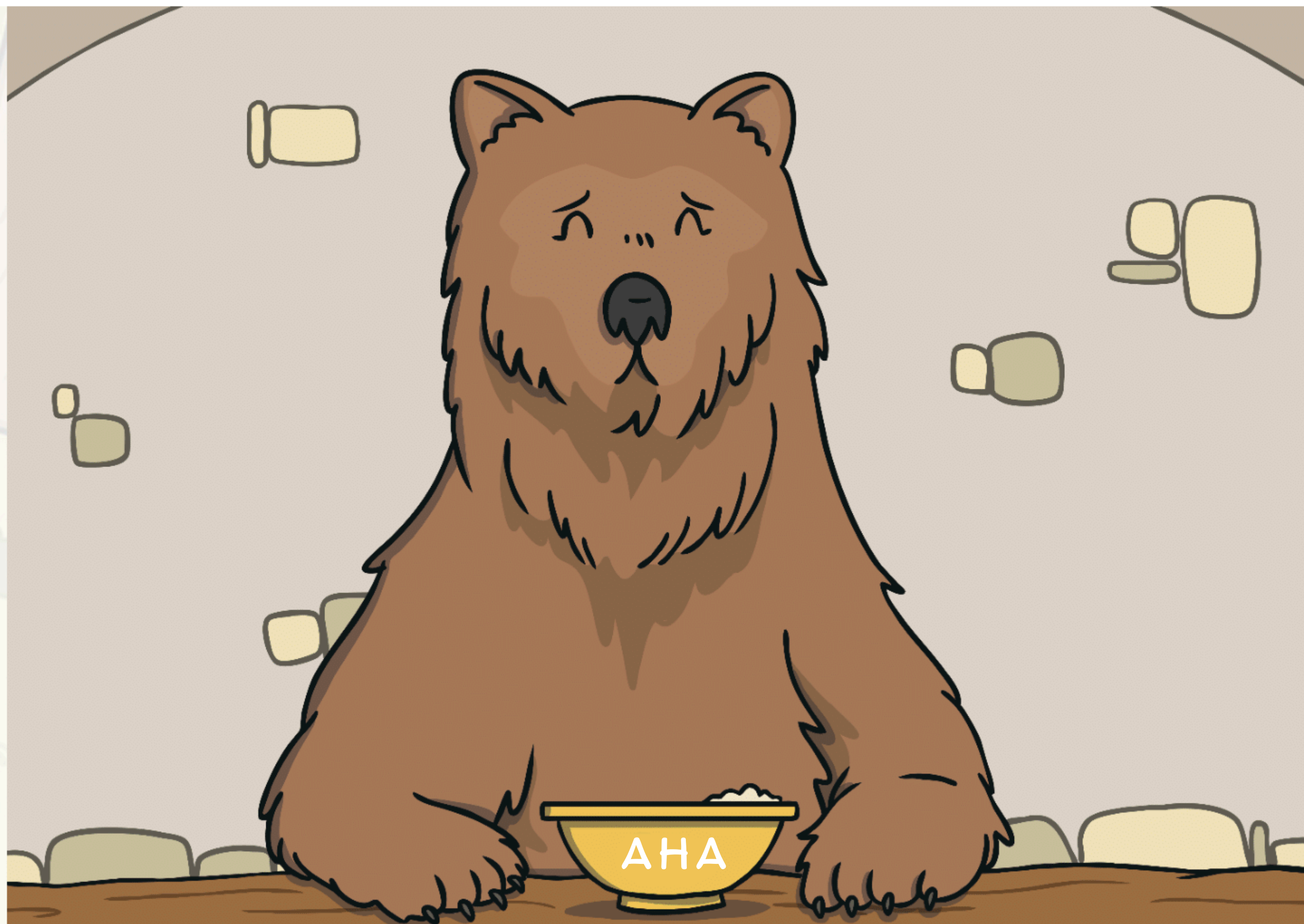

Сонъра олар эписи софра олгъан тарафкъа чевирильдилер.

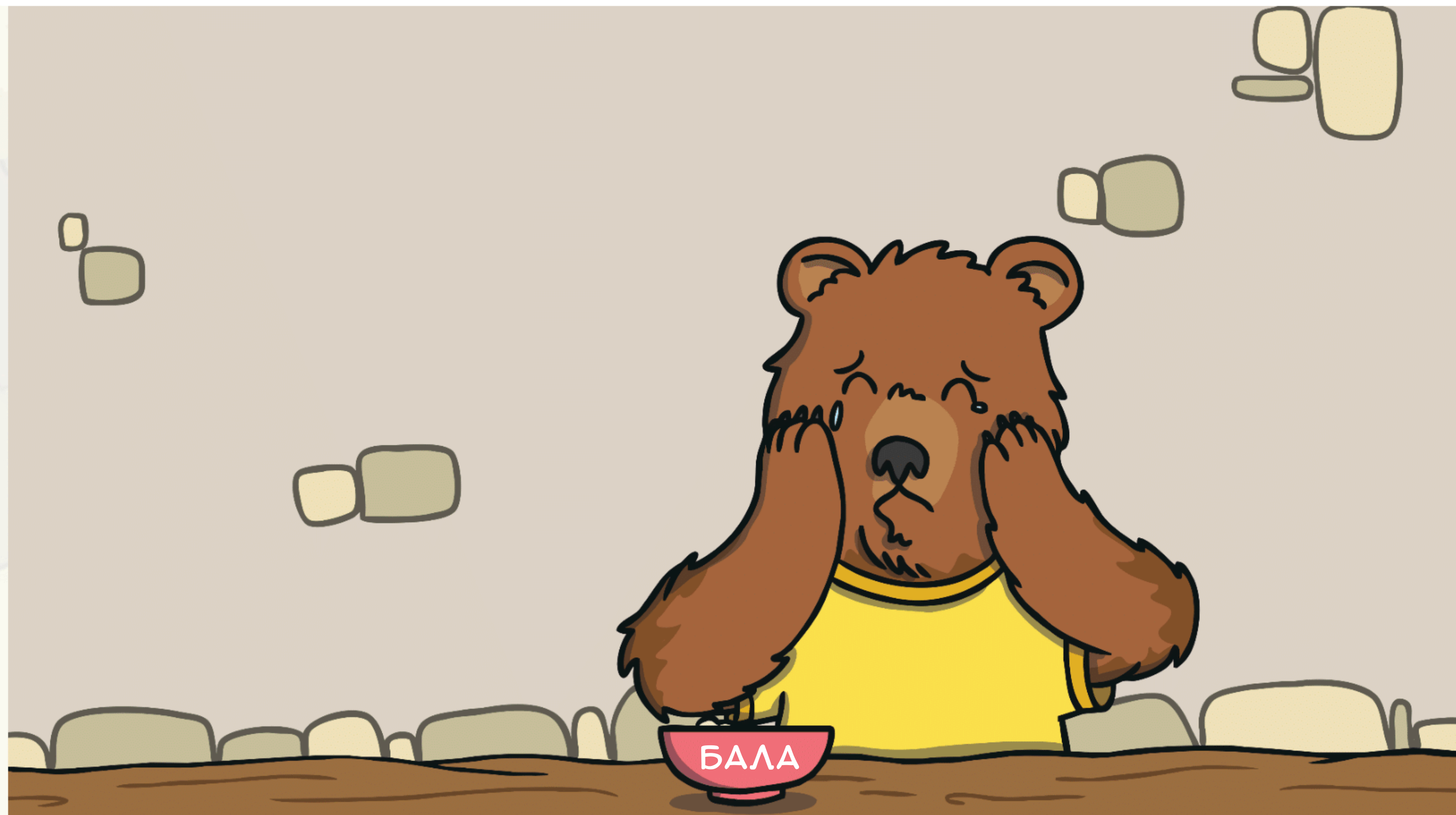
– Бириси меним боткъамдан ашап бакъкъан, – деди Баба Аюв.

– Бириси меним боткзамнынъ ичине далгъан! – деди Ана Аюв.

– Кимдир боткџамнынџ эписини амагџан, манџа ич бир шей кџалдырмагџан! – деди ынджыныи Аювчыкџ.

Энди учь аюв гзыйчылдагзан мердивенден юкзари чыкзтылар.

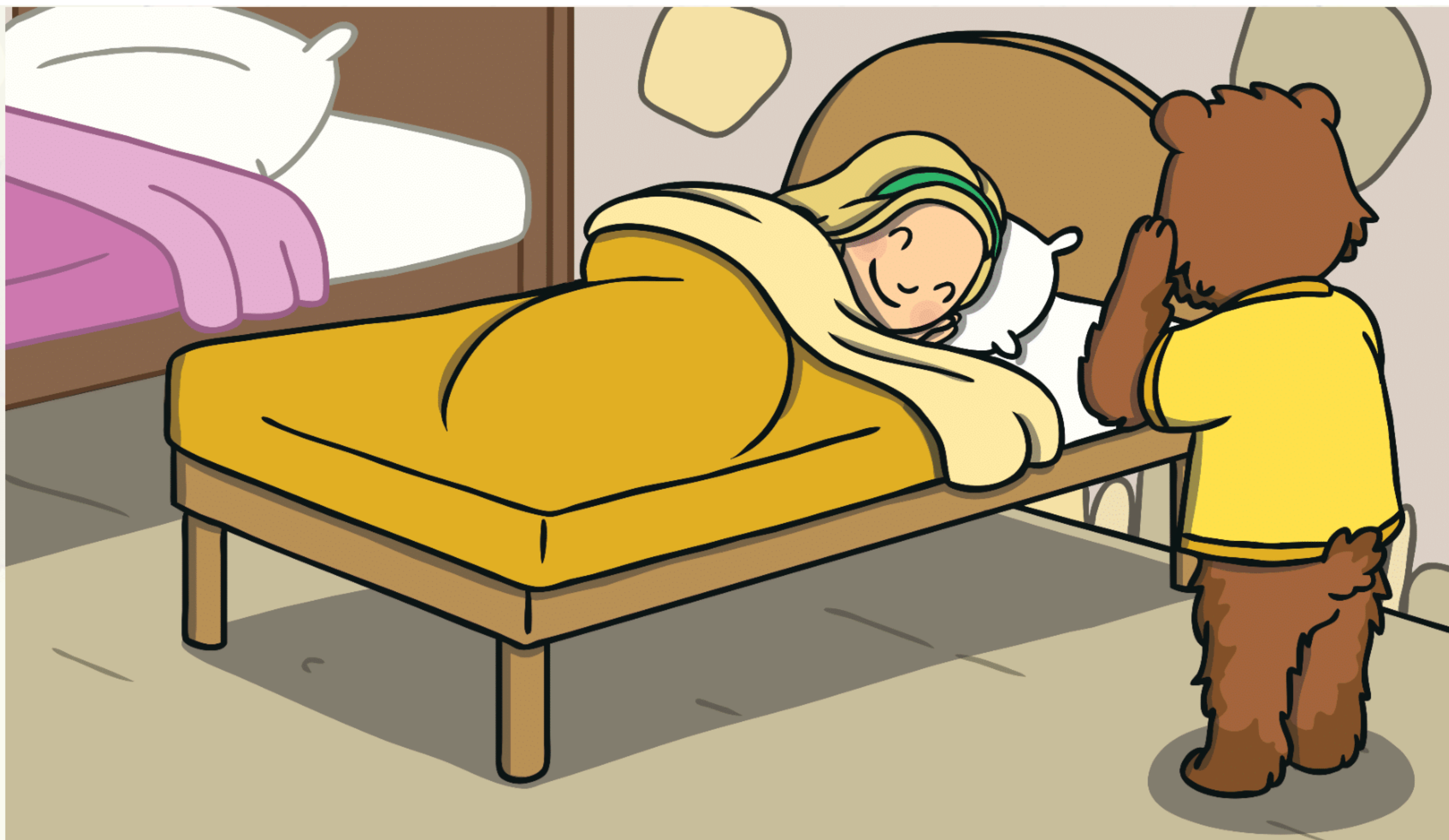
– Хм-м-м, – деди Баба Аюв алчакз кзаба сесинен. – Бириси меним ятагзыма яткзангза ошай.

– Бириси меним тѣмезгиме де кирип яткѣан, – деди Ана Аюв.

– Ва-ай! – багзырды индже сеснен Аювчыкъ. – Кимдир меним ятагъымда юкълай!

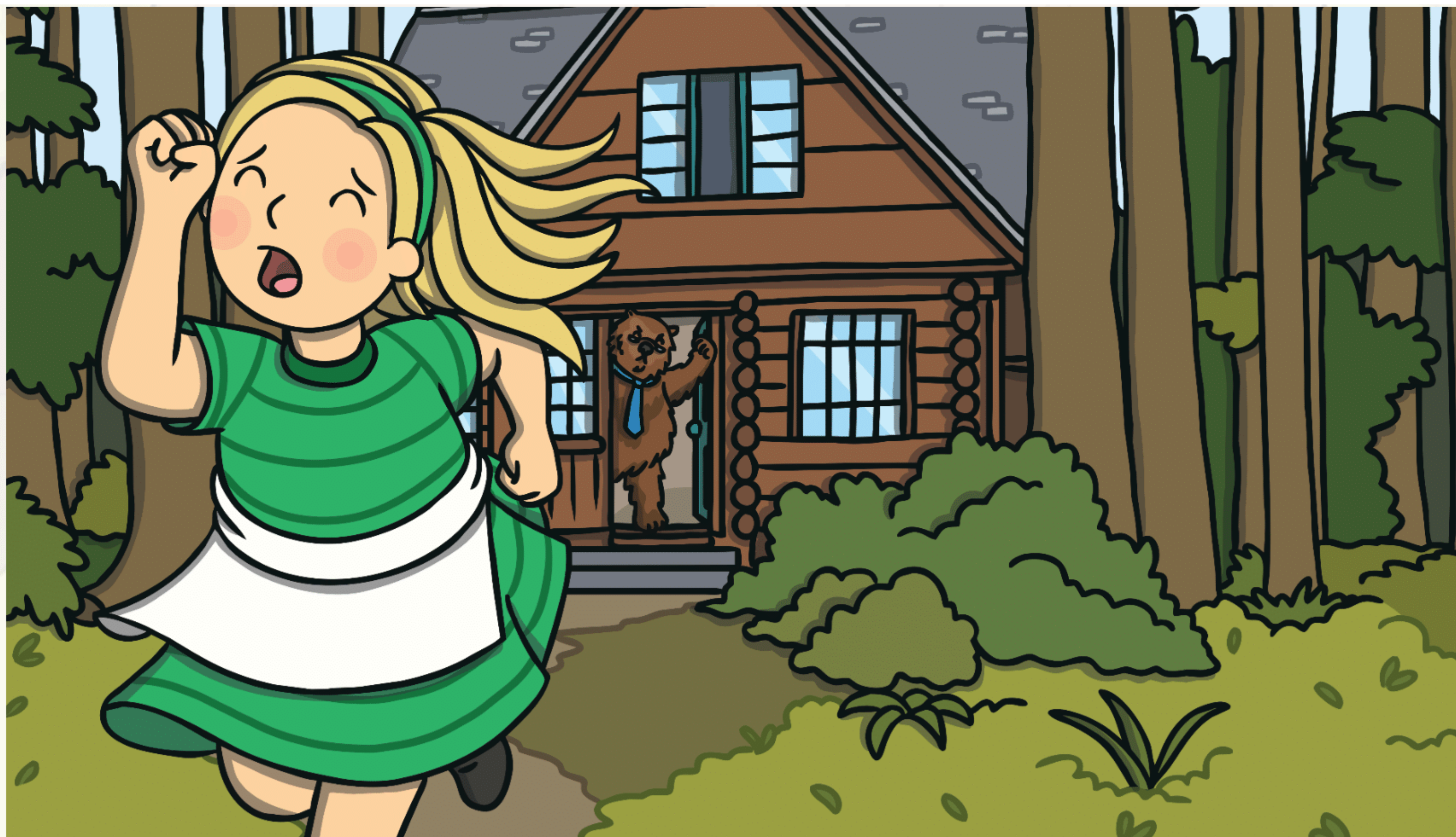

Алтынсач бу арада козьлерини ачты ве учь аювны коре.

– Вай! – абдырады Алтынсач.

Алтынсач шамып-шаммалагъанындан пенджереден азбаргъа атылып секирген. О, табана кзует берип, артына бакъмадан эвине тараф чапкъан.

Алтынсач бу вакъиадан сонъ бир даа аювлар ямагъан эвге якъынлашмагъан.

Jozeif Kundal

ALTINSAÇ VE ÜÇ AYUV

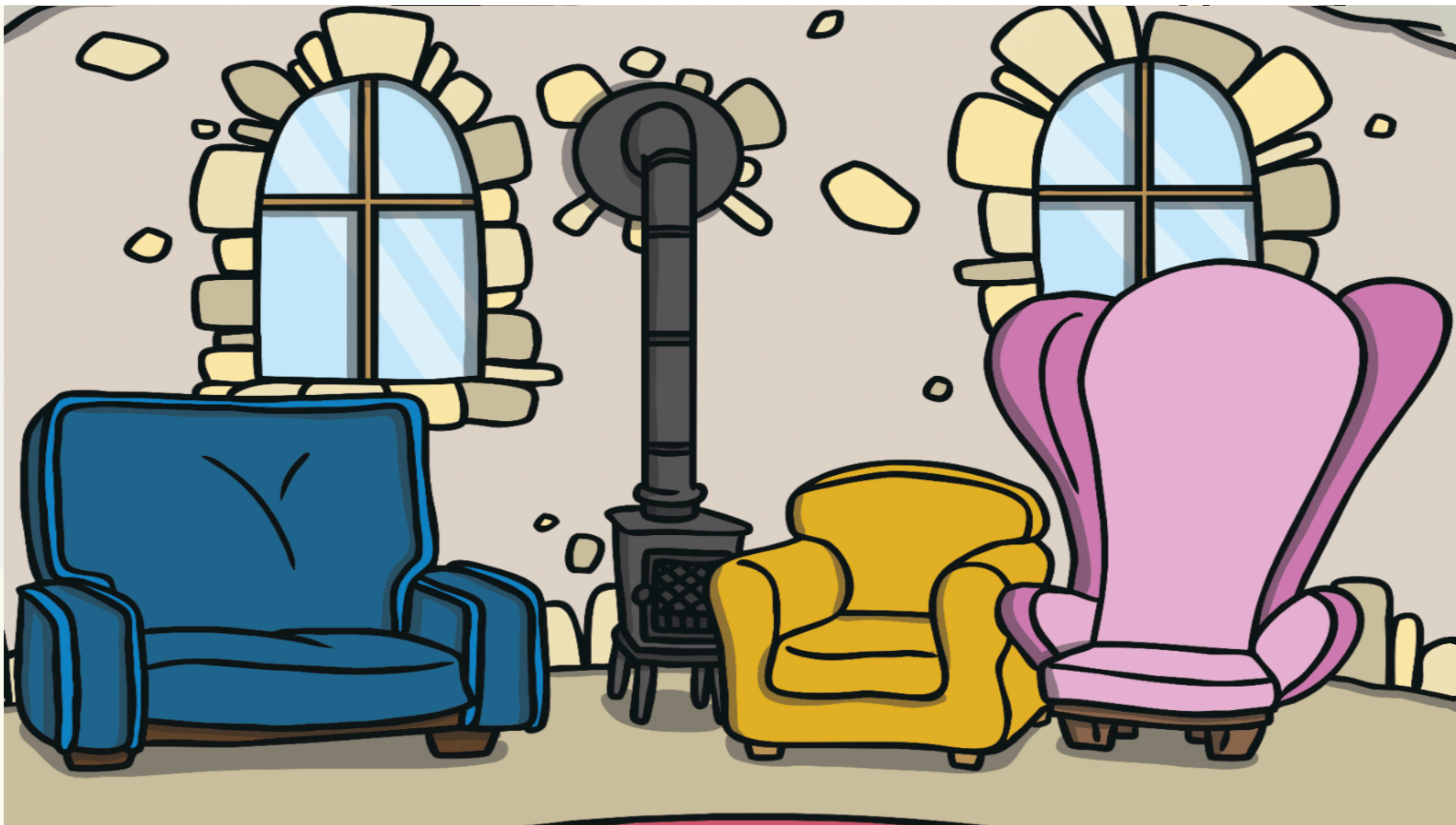
İngiliz tilinden Arzi Aliyevanın tercimesi

Bir bar eken, bir yoq eken, bir zamanları
ormanda üç ayuvar yaşıy eken. Balaban
BabaAyuvar, orta böylü Ana Ayuvar , bir de
kiçkine Bala Ayuvarçıq.

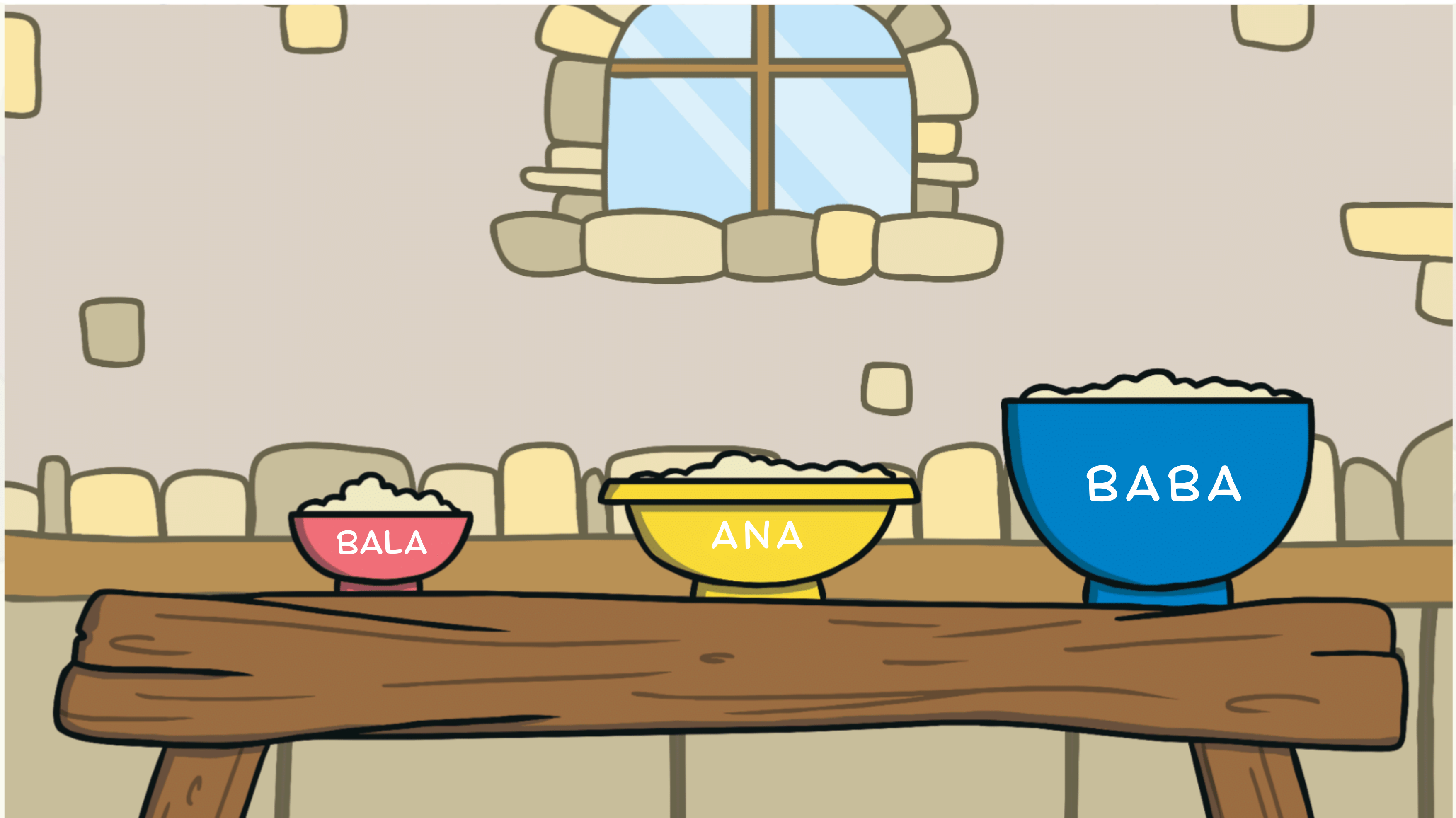
Olar ormanda eki qatlı bir evde yaşaylar. Evde üç skemle bar. Balaban skemle Baba Ayuvniñ skemlesi, orta büyüklükte - Ana Ayuvniñ skemlesi , eñ ufağı ise Ayuvçıqnıñ skemlesi.

Ekinci qattaki odada üç yataq bar. Böyük yataq Baba Ayuvniñ yatağı, orta böyüklükte - Ana Ayuvniñ, eñ ufağı da kiçine Ayuvçıqnıñ yatağıdır.

Bir k n Ana Ayuv erte turıp, sabalıq yemegine botqa p  irgen. Eye kes sofra ba ına ke ip yerle ken. Ana Ayuv Baba Ayuv  a balaban  anaqqa,    ne orta b    klikte  anaqqa ve Ayuv  ıqıı  ufaq  ana ıqqa botqa toldur an. Amma botqa pek sıcaq eken.

Ayuvlar botqa biraz suvusın dep, çanaqlarını sofrada qaldırıp, ormanğa kezinmege çıqqanlar.

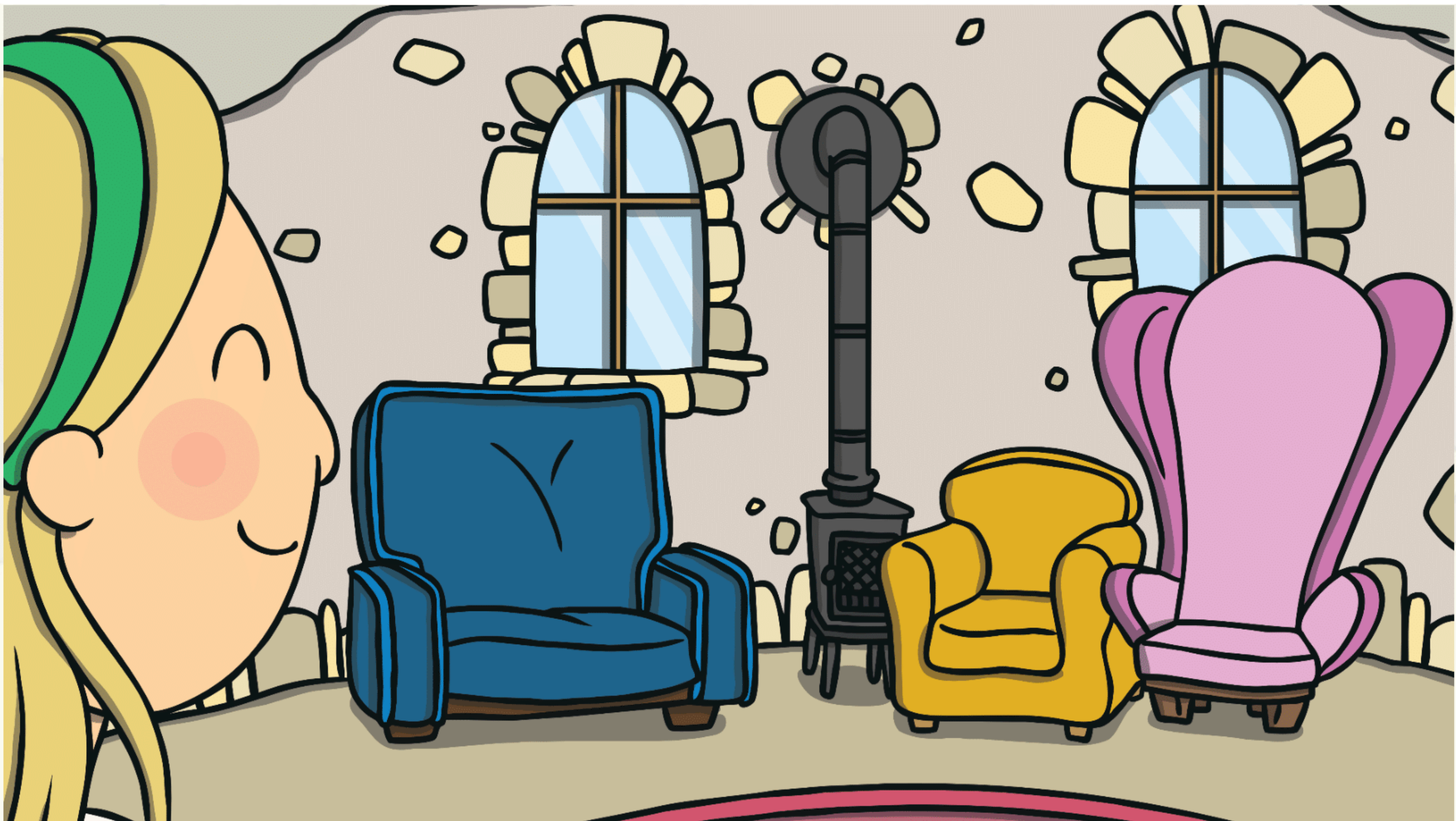
Tamam şu künü saba maalinde, Altınsaç adlı kiçkine bir qızçıq da ormanda kezingen.

Qızçıq üç ayuv yaşağan evniñ yanına kelip çıqqan. O, qapını taqıldatqan. Amma iç bir kimse oña "Hoş keldiñ! Buyur! Kir!" demegen. Altınsaç qapını açıp, içeri kirgen.

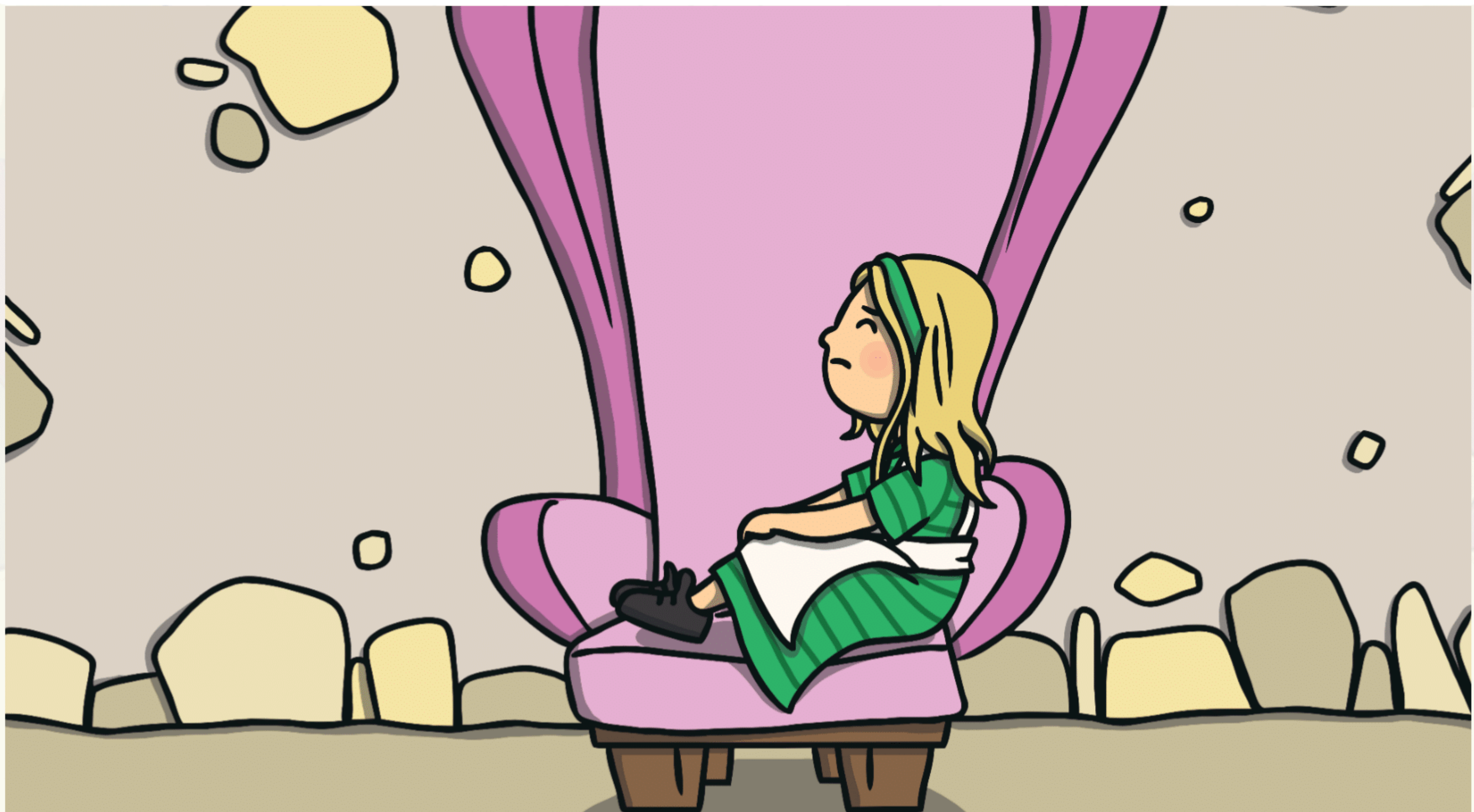
Odada üç skemleni körgen.

O, eñ balaban skemlege tırmaşıp oturğan. Amma şu skemle oña pek qattılıq eken.

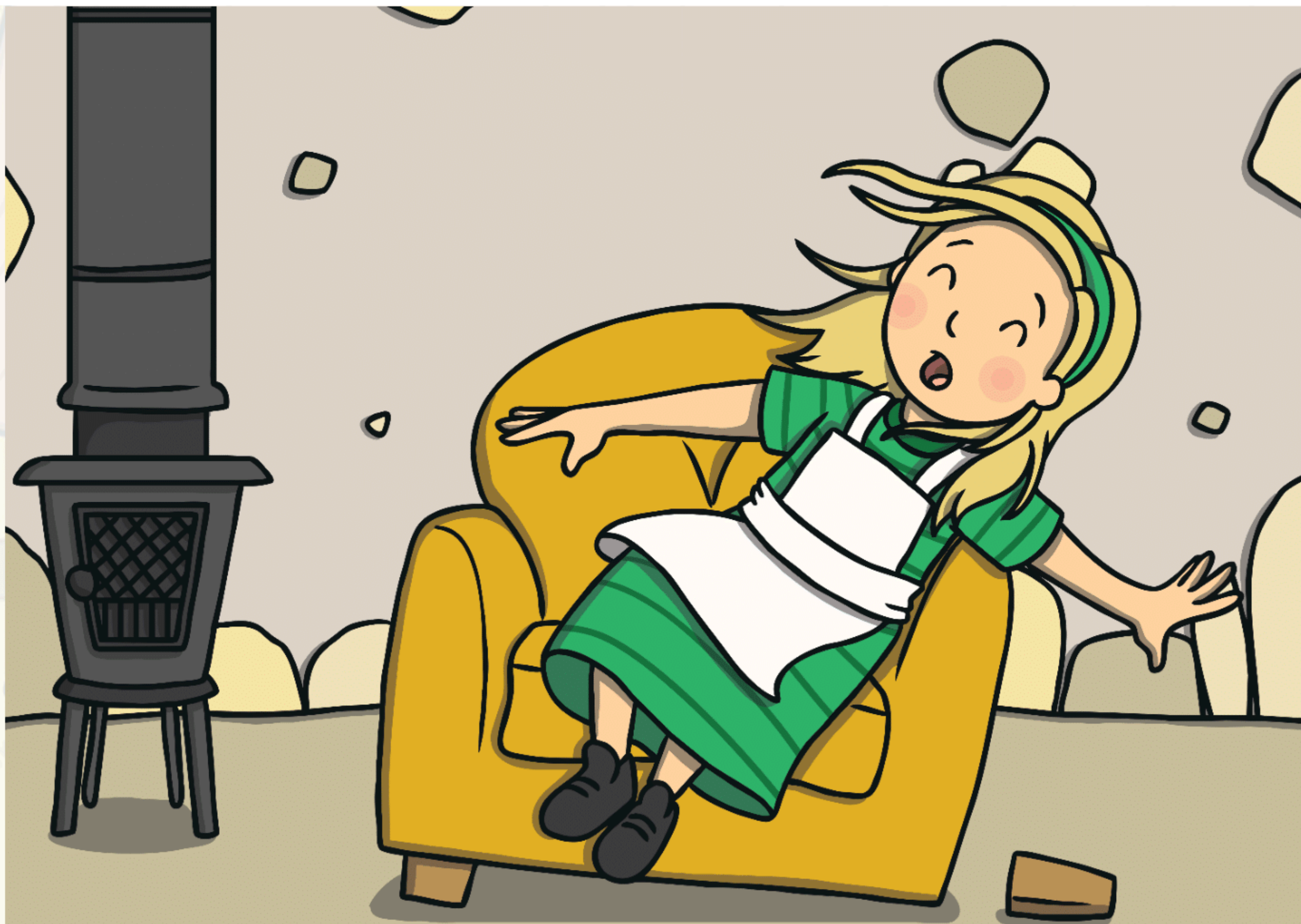
Orta b y klikteki skemle o na pek yım saq kelgen.

Ењ уфақ skewle ise tamam kelişken.

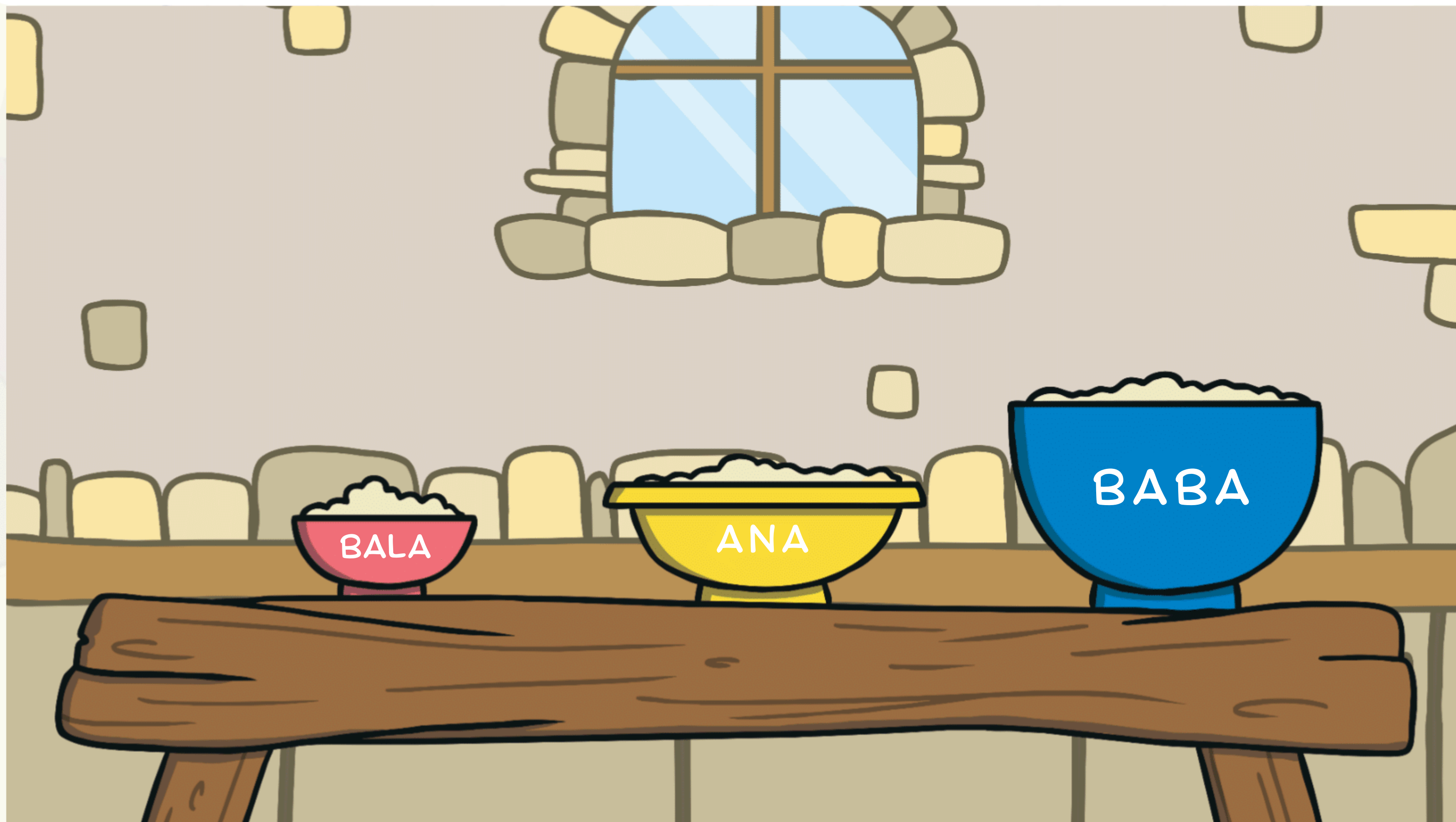

Amma Altinsa oña oturğaninen, skemle ne içündir qırılğan, parça-kesek dağılıp ketken.

Soñra qızçıq botqa tolu çanaqlarnı körip qalğan.

– Men pek aç oldım, – degen o öz-özüne.

Altınsaç çanaqlar içindeki botqalarınıñ dadını baqqan. Balaban çanaqtaki botqa oña pek sıcaq kelgen.

Orta anaqtaki botqa, aksine, pek suvuęan.

Ufaq çanaqtaki botqa ise tamam kelişken, lezeti de pek güzel eken. Altınsaç onı soñunace aşap bitirgen.

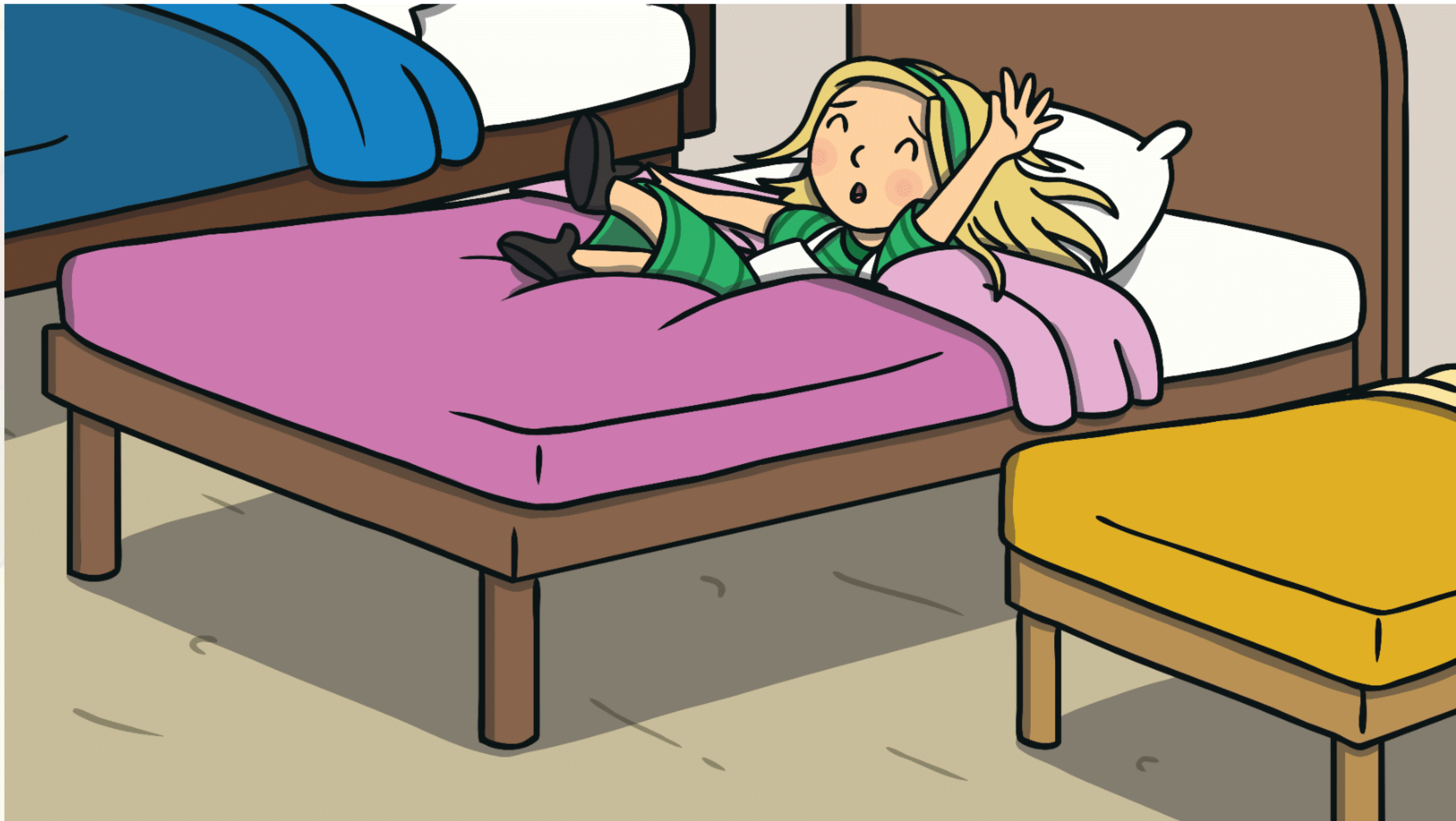
Qızçıq aşap toyğan soñ, ekinci qatqa köterilgen ve yataqlarğa yatıp baqqan.

Balaban yataq oña pek qattı kelgen.

Orta yataq qarardan yımşaq eken!

Eñ ufağın ise pek begengen!..
Altıncaç yataqqa uzanğan da yuqlap qalğan.

Bir qaç vaqıt keken soñ, ormandan ayuvar ailesi evlerine qayıt kelgen. Olar bosağadan içeri adım atar-atmaz, evlerinde birisi olğanını duyğanlar.

– Hm...m, – dedi Baba Ayuv alçaq qaba sesinen. – Evimizde birisi bar!

– Va-a-y! – bağırdı ince sesnen kiçkine Ayuuçıq. – Kimdir benim skemleme oturıp, onı qırğan.

Coñra olar episi sofra olğan tarafqa çevirildiler.

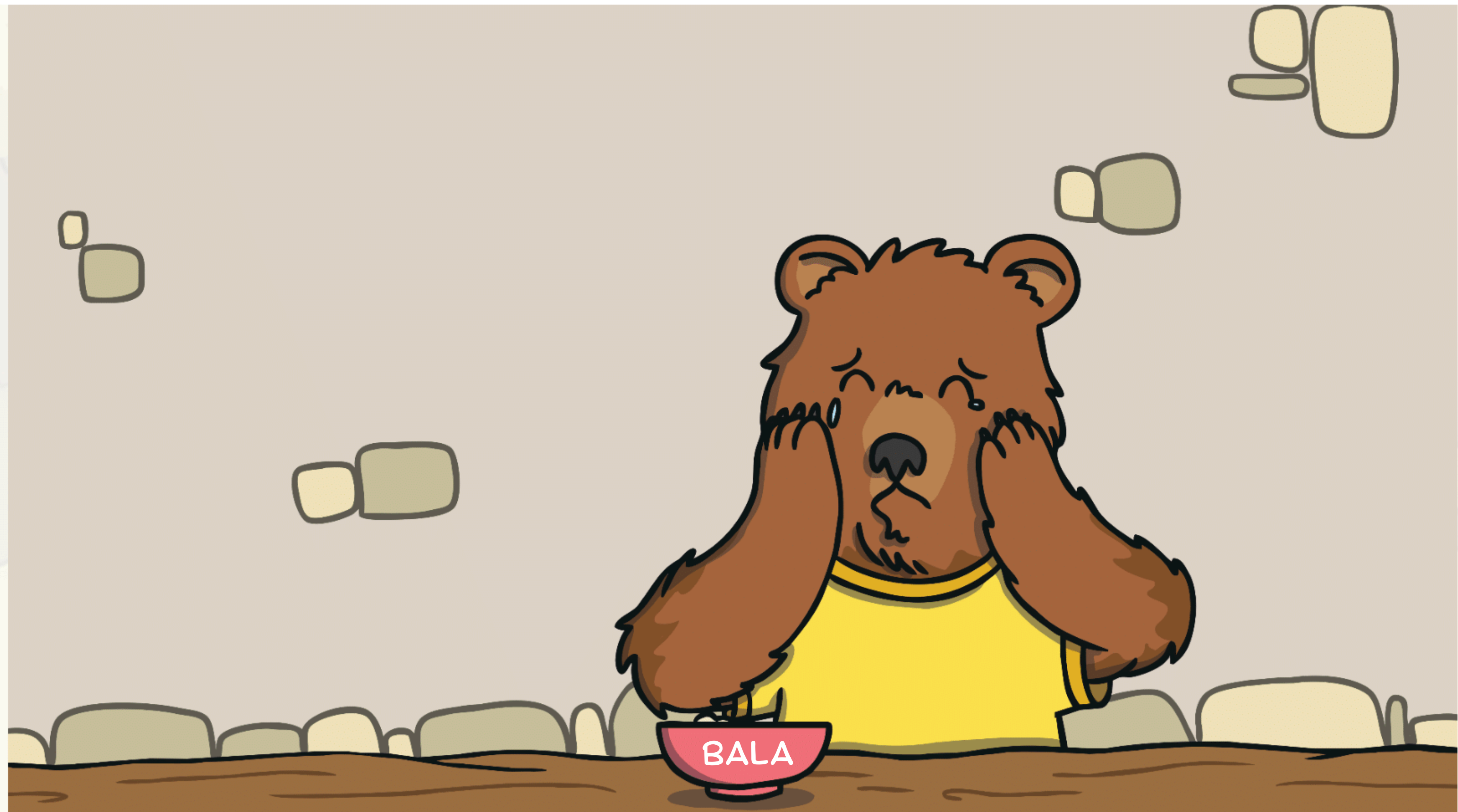
– Birisi benim botqamdan aşap baqqan, – dedi Baba Ayuv.

– Birisi benim botqamniñ içine dalğan! – dedi Ana Ayuv.

– Kimdir botqamniñ episini aşığan, maña iç bir şey qaldırmağan! – dedi incınıp Ayuvçıq.

Endi üç ayuv ğıyçıldağan merdivenden yuqarı çıqtılar.

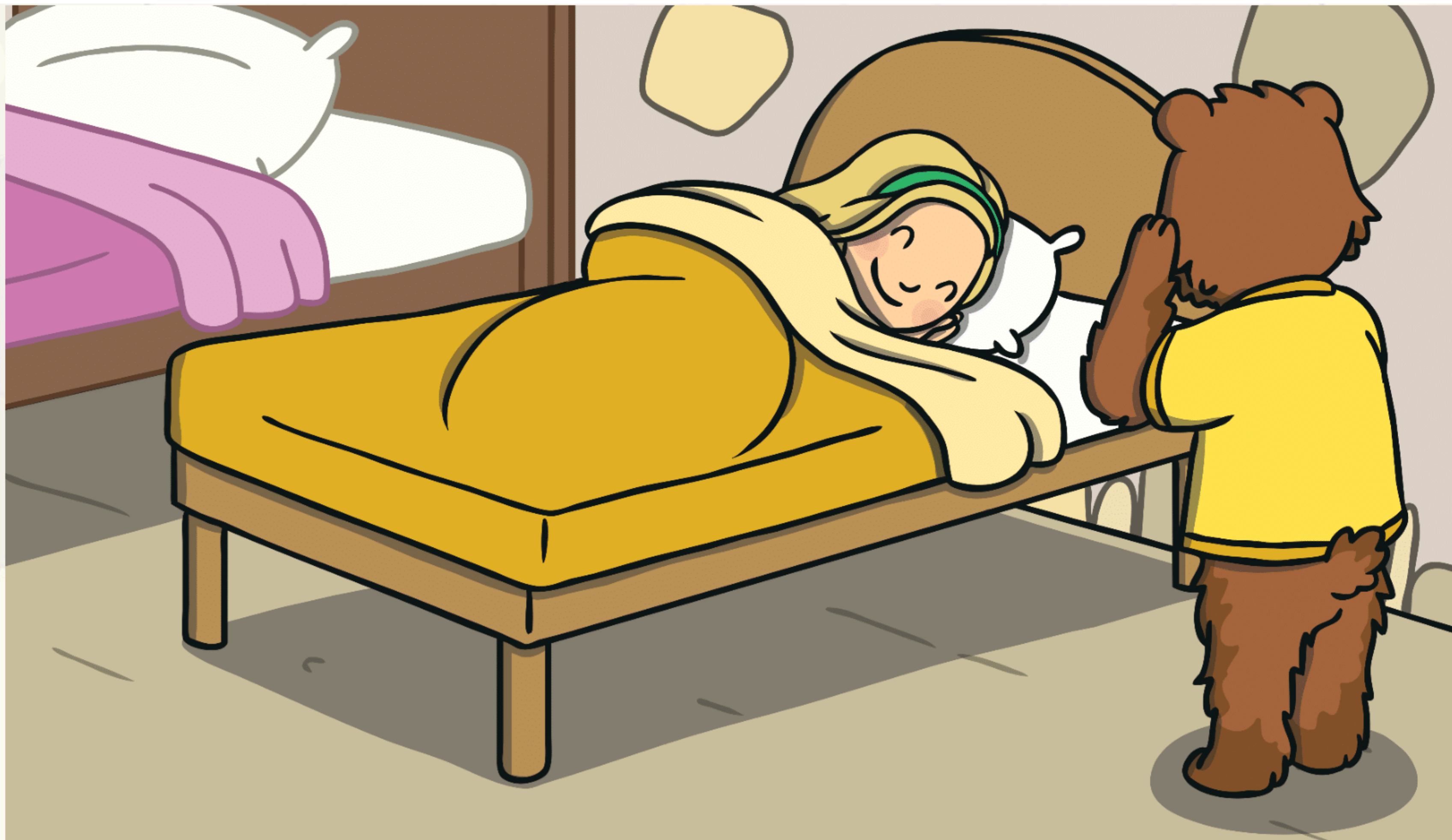
– Hm-m-m, – dedi Baba Ayuv alçaq qaba sesinen. – Birisi benim yatağıma yatqanğa oşay.

– Birisi *menim* t   egime de kirip yatqan, – dedi Ana Ayuv.

– Va-ay! – bağırdı ince sesnen Ayuvçiq. – Kimdir benim yatağında yuqlay!

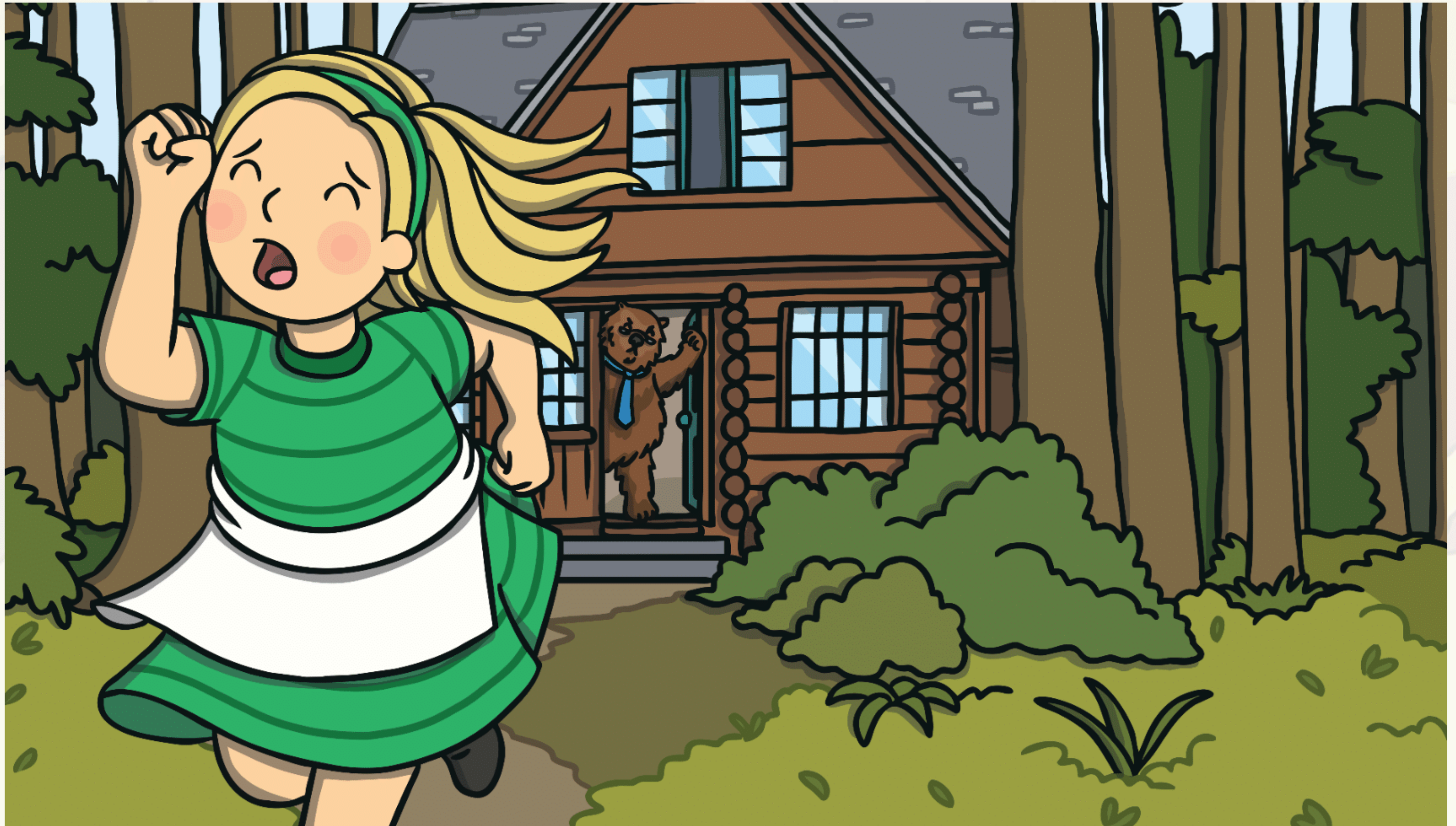

Altınsaç bu arada gözlerini açtı ve üç ayıvını köre.

– Vay! – abdıradı Altınsaç.

Altınsaç şaşıp-şaşmalağanından pencereden azbarğa atılıp sekirgen. O, tabana quvet berip, artına baqmadan evine taraf çapqan.

Altınsaç bu vaqiadan soñ bir daa ayuular yaşığan evge yaqınlaşmağan.

Goldilocks and the Three Bears

twinkl

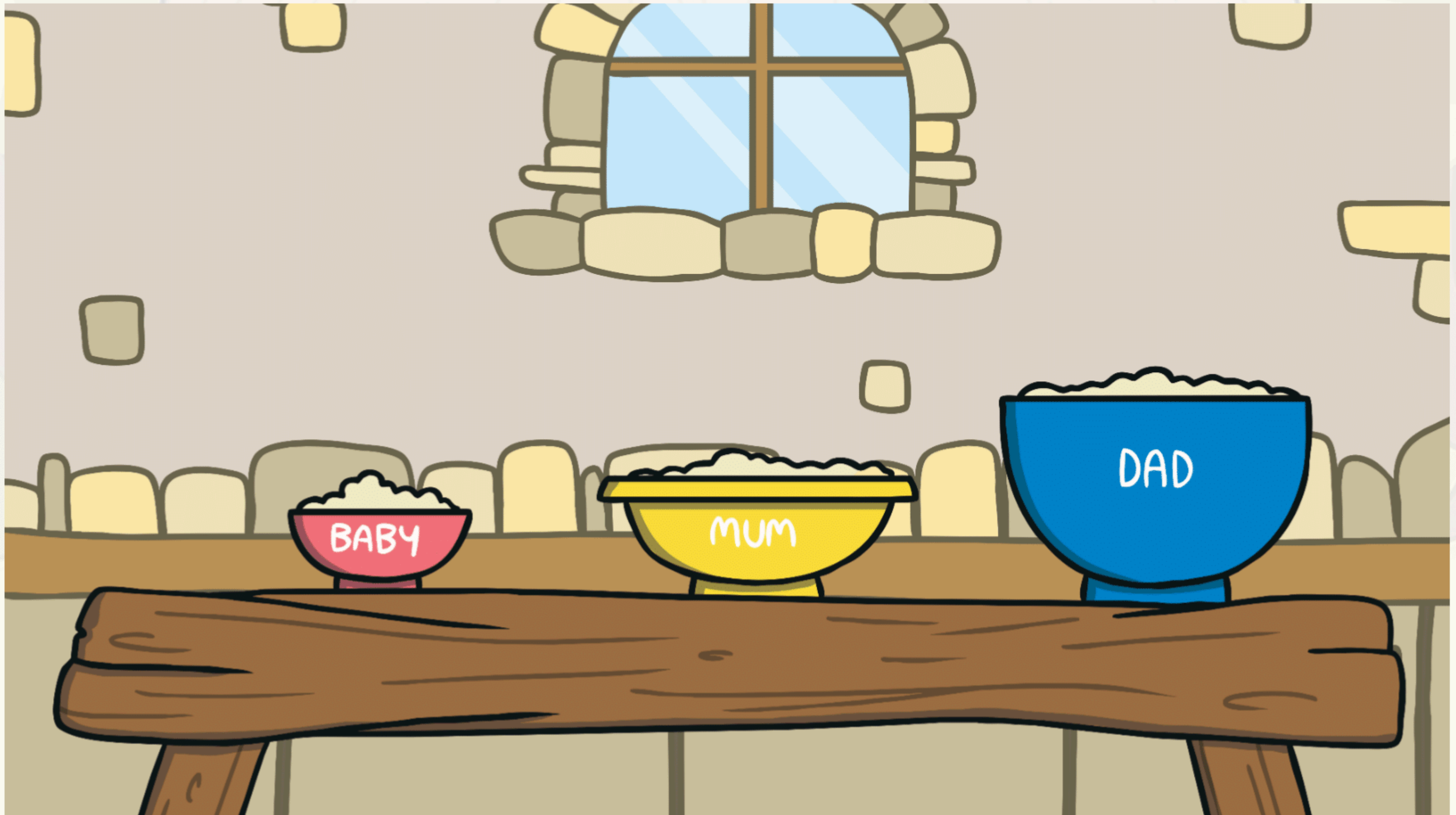
Once upon a time lived Goldilocks and The Three Bears.

One day, Goldilocks went for a walk in the forest and found a house. She knocked, and when nobody answered, she decided to go inside.

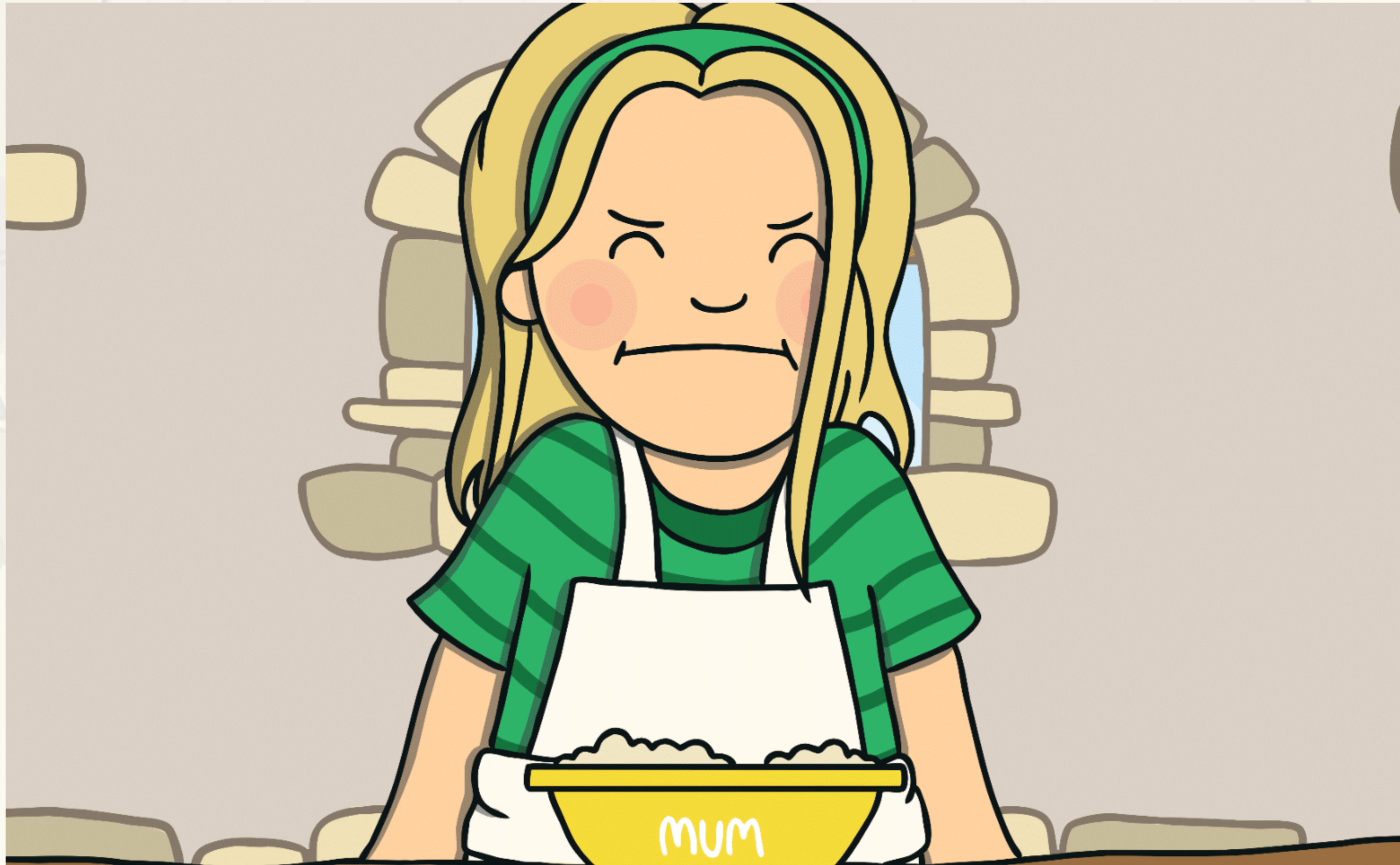
At the table, there were three bowls of porridge.
Goldilocks was hungry.

She tasted the porridge from the large bowl. "This porridge is too salty!" she said.

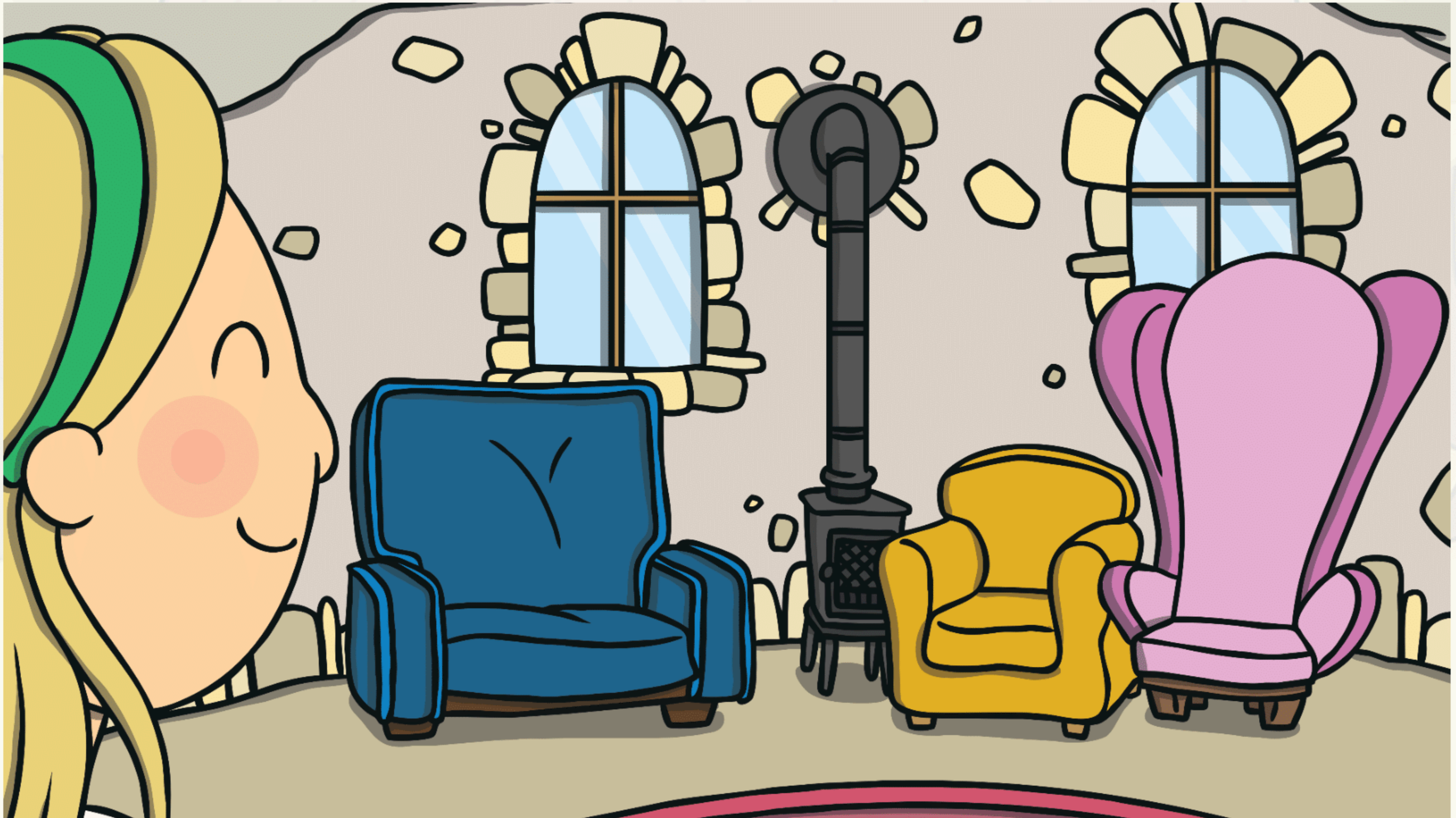
She tasted the porridge from the medium sized bowl.
“This porridge is too sweet!” she said.

She tasted the porridge from the small bowl. "This porridge is just right," she said and she ate it all up.

Goldilocks felt tired, so she walked into the living room and saw three chairs.

She sat in the large chair to rest her feet. "This chair is too big!" she said.

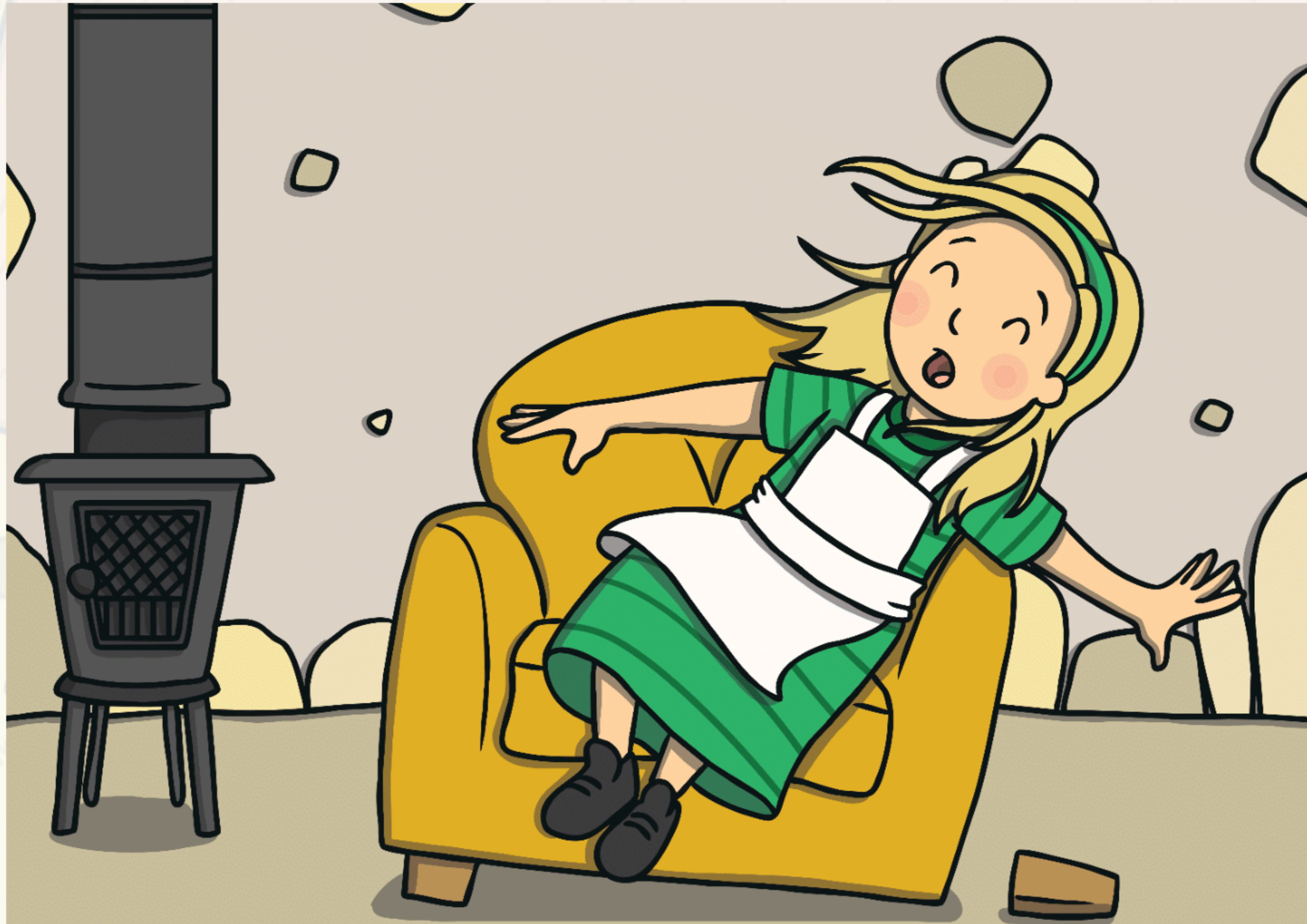
She sat in the medium sized chair. "This chair is too big, too!" she said.

She sat in the small chair. "This chair is just right," she sighed.

Just as Goldilocks settled down into the chair to rest, it broke into pieces!

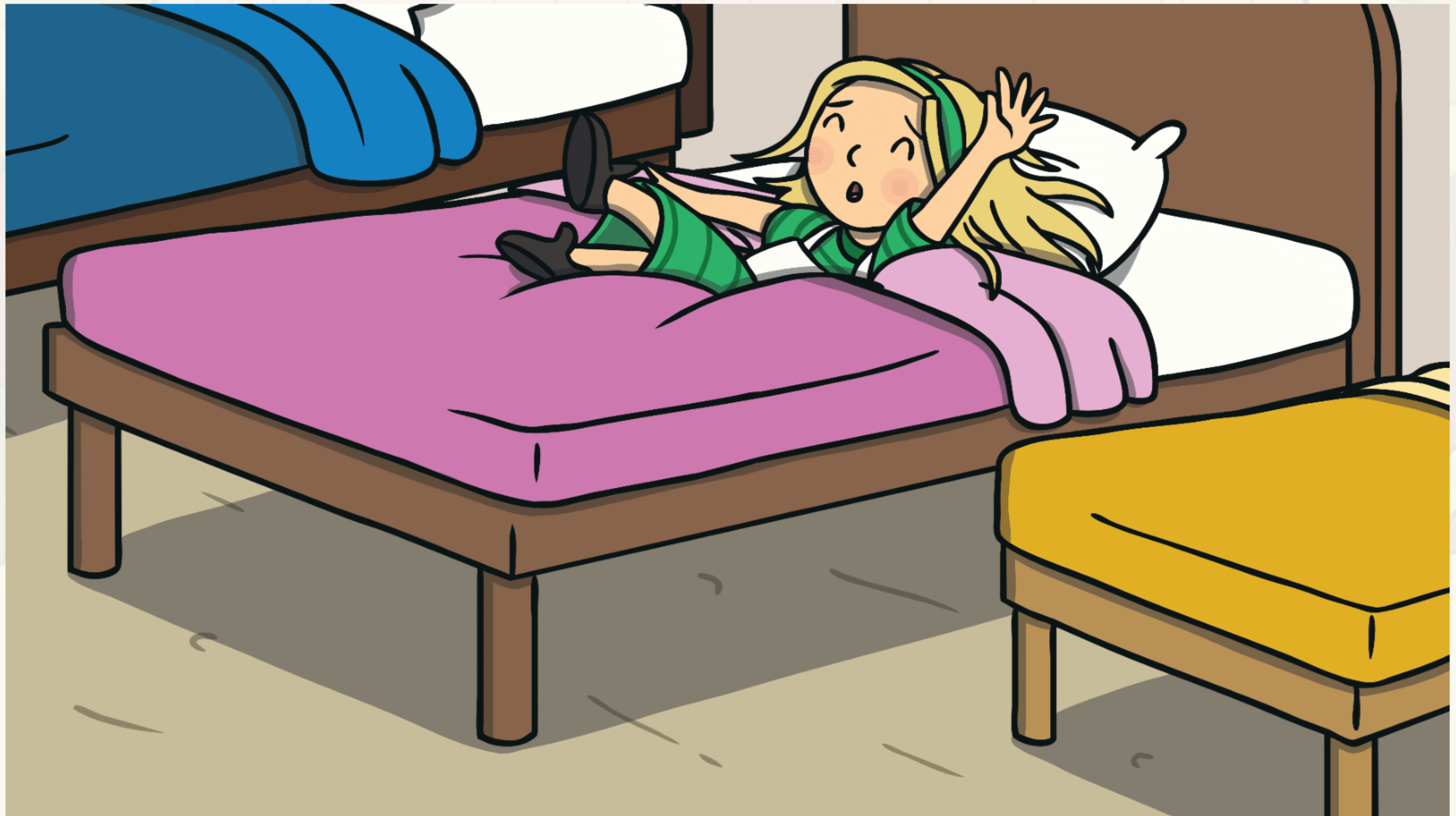
By now, Goldilocks was very tired, so she went upstairs to the bedroom.

She lay down on the large bed. "This bed is too hard!"
she said.

She lay down on the medium sized bed. "This bed is too soft!" she said.

She lay down on the small bed. "This bed is just right," she sighed. She curled up and fell asleep.

As she was sleeping, The Three Bears came home.

“Someone’s been eating my porridge,” growled Daddy Bear.

“Someone’s been eating my porridge,” said Mummy Bear.

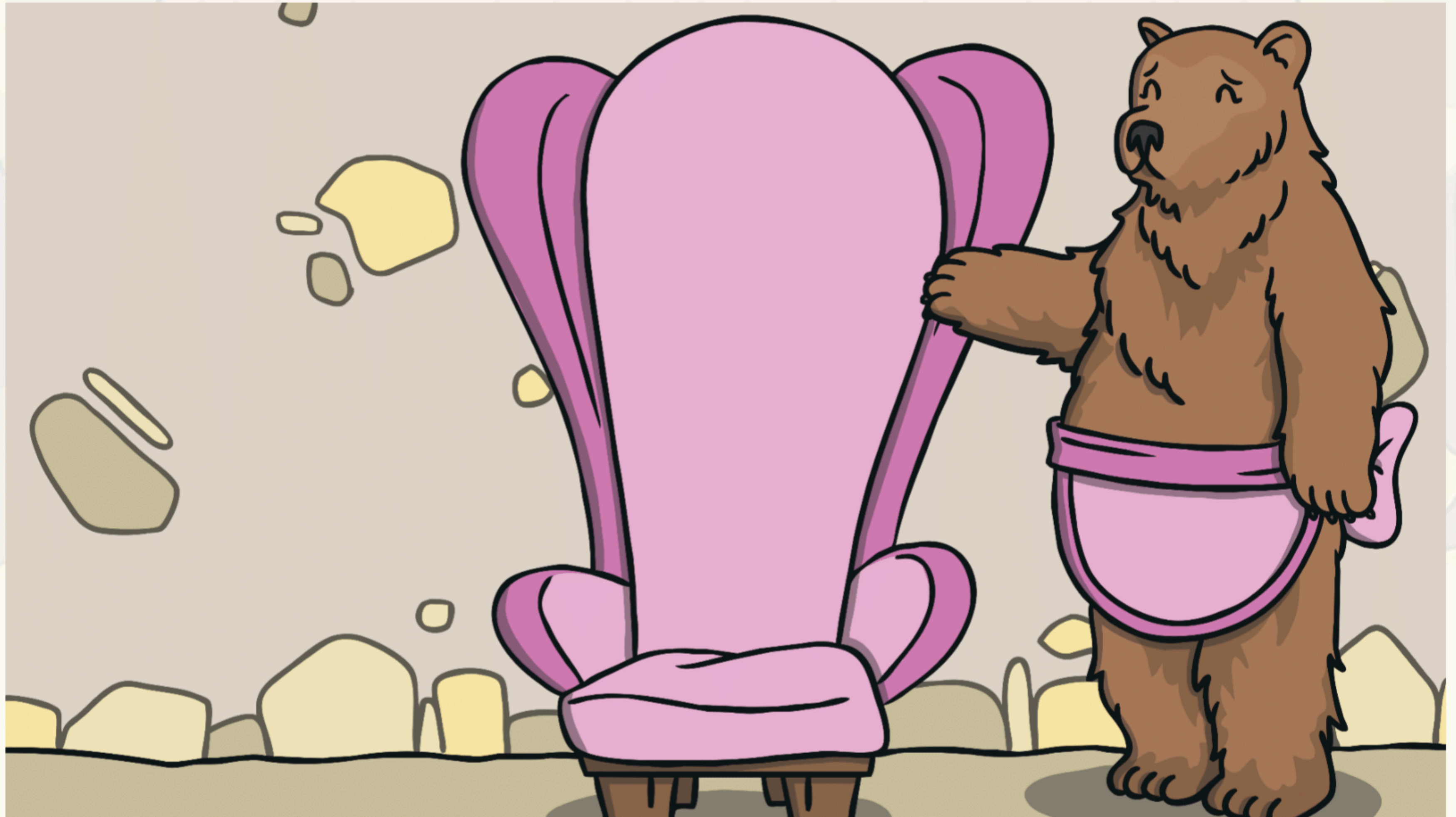
“Someone’s been eating my porridge and it’s all gone!”
cried Baby Bear.

“Someone’s been sitting in my chair!” growled Daddy Bear.

“Someone’s been sitting in my chair!” said Mummy Bear.

“Someone’s been sitting in my chair and it’s broken!”
cried Baby Bear.

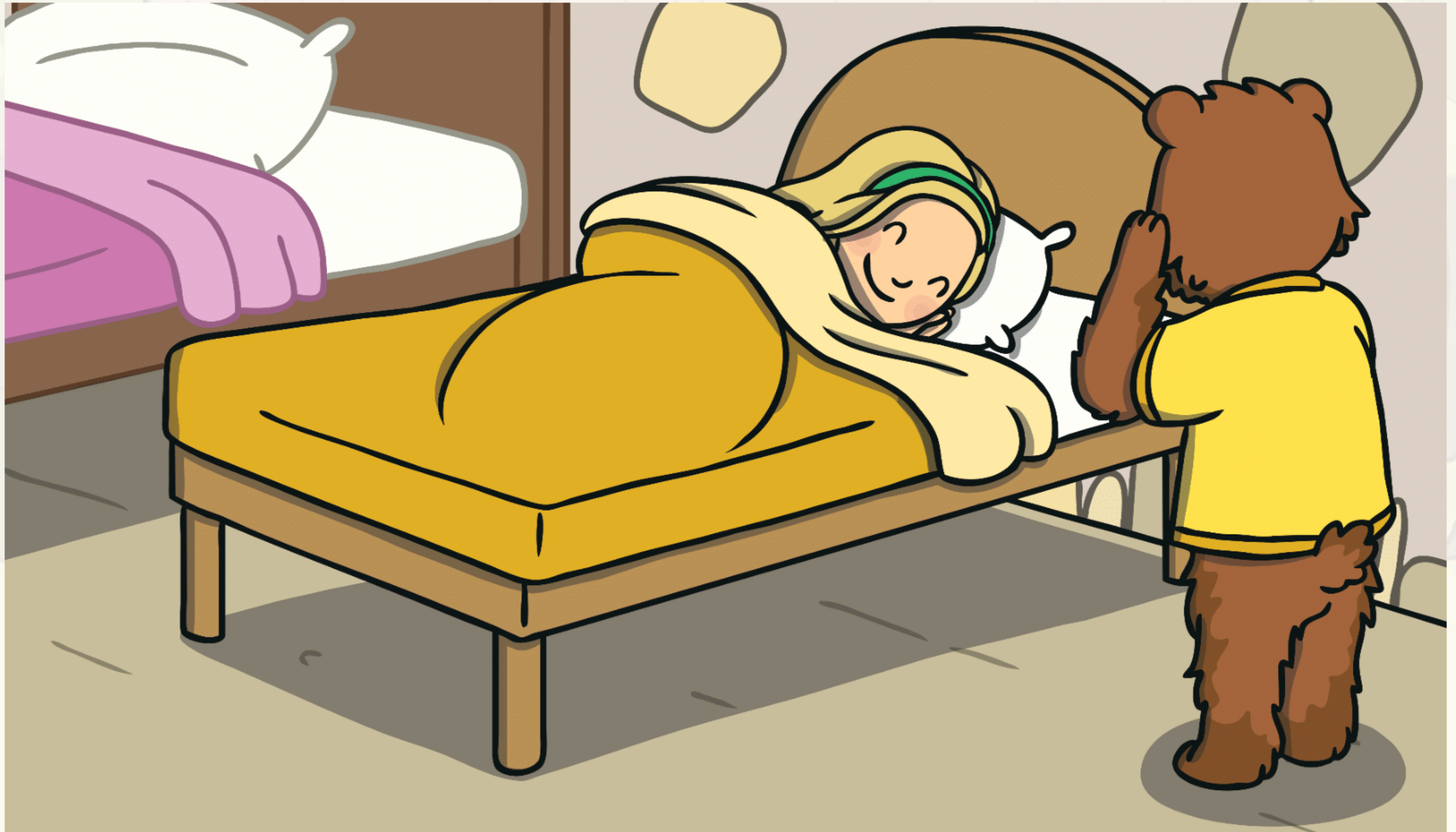
When they got upstairs to the bedroom, Daddy Bear growled, "Someone's been sleeping on my bed."

“Someone’s been sleeping on my bed too,” said the Mummy Bear

“Someone’s been sleeping in my bed, and she’s still there!” cried Baby Bear.

Just then Goldilocks woke up and saw The Three Bears.
“Help!” she screamed.

Goldilocks ran down the stairs and into the forest. And she never went back into the woods again.

